

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

EVA: 2013-2130-0022
Številka: 00726-35/2013/10
Datum: 19. 3. 2014

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	20-03-2014	
Šifra:	311-06/14-2/1	
Povezava:		
EPA:	1859-VI	EU:
Sign. zn.:		
Kratika:		

Vlada Republike Slovenije je na 50. redni seji dne 19. 3. 2014 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – skrajšani postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 142. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker ge za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona s pravom Evropske unije. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na prenos Direktive 2011/83/EU o pravicah potrošnikov, ki mora biti v nacionalni pravni red prenesena najpozneje do 13. decembra 2013, na odpravo manjših pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2008/122/ES o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave ter na nekaj manjših sprememb za odpravo nejasnosti v obstoječem zakonu.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in 235. člena Poslovnika državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Metod Dragonja, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- mag. Janko Burgar, državni sekretar, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor Direktorata za notranji trg, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Darja Tomše, sekretarka, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Miha Berdnik, višji svetovalec, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

PRILOGA: 1

Tanja ŠARABON
GENERALNA SEKRETARKA

**SKRAJŠANI POSTOPEK
EVA 2013-2130-0022**

PREDLOG ZAKONA

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Področje varstva potrošnikov je v Republiki Sloveniji urejeno v Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 20/98; v nadaljnjem besedilu: ZVPot), ki je bil sprejet leta 1998 in je uzakonil nekatere bistvene določbe direktiv Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU). Namen sprejetja ZVPot je v dodatni zaščiti potrošnika kot ekonomsko šibkejše stranke v pogodbenem razmerju. ZVPot predstavlja visoko raven zaščite potrošnikov, ki v razmerju do podjetij nastopajo kot šibkejša stranka. Področje varstva potrošnikov se zaradi razvoja trga hitro spreminja, čemur je treba prilagajati tudi predpise. Glavno pobudo na tem področju je prevzela EU, ki z direktivami ureja večino potrošniškega prava. Pri tem teži k večji harmonizaciji predpisov, kar naj bi olajšalo čezmejno trgovino in okrepilo delovanje notranjega trga.

Evropska komisija je po pregledu Direktive Sveta 85/577/EGS z dne 20. decembra 1985 za varstvo potrošnikov v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo, pri čemer so ugotovili, da je treba navedeni direktivi nadomestiti z eno samo, predlagala sprejetje nove direktive. Pri pregledu nacionalnih zakonodaj so bila namreč ugotovljena neskladja pri posameznih ureditvah, ki so nastala zaradi minimalnega usklajevanja pri obeh direktivah. Ta neskladja zelo ovirajo delovanje notranjega trga, kar vpliva na podjetja in na potrošnike. Namen nove Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 22. 11. 2011, str. 64; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/83/EU) je uskladitev nekaterih vidikov potrošniških pogodb, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ki je nujna za spodbujanje delovanja notranjega trga, na katerem bi bilo zagotovljeno ravnotežje med visoko ravno varstva potrošnikov in konkurenčnostjo podjetij.

Do zdaj so pravila EU o pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, potrošnikom zagotavljala osnovne pravice glede informacij in pravico do odstopa od pogodbe. Pri tem je bila določena minimalna harmonizacija, kar je povzročilo nekatere razlike v ureditvah med posameznimi državami članicami. Nova direktiva to področje ureja podrobneje in določa enotna pravila za tovrstne pogodbe. Poleg tega obsega pogodbe o dobavi digitalne vsebine na netrajnem nosilcu, ki do zdaj niso bile urejene. Direktiva vsebuje tudi nekatera določila, ki se nanašajo na vse potrošniške pogodbe. Tako bodo med državami članicami poenotena pravila o informacijah, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošniku, o izpolnitvi pogodbe in prenosu tveganja za izgubo ali poškodovanje blaga. Namen poenotenja teh pravil je spodbuditi čezmejno trgovino.

S prenosom Direktive 2011/83/EU v nacionalne pravne rede se bodo za vse pogodbe, ki jih sklepajo potrošniki in podjetja, poenotila še nekatera druga pravila, ki pomembno vplivajo na

položaj potrošnika (izpolnitev pogodbe, prenos tveganja, nenaročena ponudba blaga in storitev, obveščanje potrošnikov). Države članice morajo sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev z Direktivo 2011/83/EU, do 13. decembra 2013. Glede na navedeno mora Republika Slovenija zaradi na novo sprejete Direktive 2011/83/EU v svojo zakonodajo prenesti določbe te direktive (popolna uskladitev).

V Republiki Sloveniji so bile določene pogodbe, ki vsebujejo elemente pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, prvič urejene leta 1998 v ZVPot, ki je določal zgolj odstopno pravico potrošnika pri prodaji po pošti in pri prodaji od vrat do vrat. Sklepanje pogodb na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov se je prvič v celoti uredilo z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 110/02; v nadaljnjem besedilu: ZVPot-A), s katerim je Republika Slovenija uredila prodajo na daljavo in prodajo zunaj poslovnih prostorov skladno z določili Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta. Vsako področje je bilo zaradi precejšnjih vsebinskih razlik urejeno v svojem poglavju. Razlike so bile najopaznejše pri zahtevah za informacije. Ker Direktiva 2011/83/EU enotneje ureja pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, se predlaga ureditev področja v istem delu zakona.

Direktiva 2011/83/EU je razveljavila Direktivo Sveta 85/577/EGS in Direktivo 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta, zato je treba veljavno zakonodajo uskladiti z Direktivo 2011/83/EU. Z novimi določili se bodo okrepile pravice potrošnikov pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, in pri izpolnitvi vseh potrošniških pogodb, pri čemer je po novem določen rok, v katerem mora biti pogodba izpolnjena, če se stranki o njem izrecno ne dogovorita drugače.

Drugi sklop sprememb se nanaša na pravila o trženju finančnih storitev na daljavo. Do zdaj je bilo področje urejeno v delu o pogodbah, sklenjenih na daljavo, ker se je ureditev vsebinsko prekrivala. Toda zaradi prenosa Direktive 2011/83/EU v ta del ZVPot bodo nastale bistvene vsebinske razlike pri ureditvi teh področij, zaradi česar je trženje finančnih storitev na daljavo treba urediti posebej.

Prav tako mora Republika Slovenija zaradi opozorila Evropske komisije (opozorilo je bilo dano s pilotnim projektom v zadevi EU-pilot zadeva 5415/13/JUST) na morebiten neustrezen prenos tretjega in četrtega odstavka 5. in 7. člena Direktive 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33 z dne 3. 2. 2009, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/122/ES) sprejeti ustrezne rešitve, s katerimi bo odpravila razlike svoje zakonodaje od ureditve v navedeni direktivi. S predlogom zakona se odpravljajo še nejasnosti v nekaterih členih, zaradi česar bo med drugim omogočeno učinkovitejše izvajanje nadzora. Zato se tretji sklop sprememb nanaša na pravila o časovnem zakupu, dolgoročnem počitniškem proizvodu, nadaljnji prodaji in zamenjavi. Države članice so morale sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev z Direktivo 2008/122/ES, do 23. februarja 2011. Republika Slovenija je Direktivo 2008/122/ES v Zakon o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/24 – uradno prečiščeno besedilo, 117/04, 46/06, 126/07, 86/09, 78/11, v nadaljnjem besedilu: ZVPot) prenesla z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-E), ki je bil 5. oktobra 2011 objavljen v Uradnem listu RS št. 78/11. S pilotnim projektom EU je Evropska komisija odprla zadevo, v kateri Republiko Slovenijo opozarja na mogoč nepopoln ali nepravilen prenos nekaterih členov. Predlagatelj ugotavlja, da so v 3. členu, četrtem odstavku 5. člena in 7. členu Direktive 2008/122/ES pri prenosu nastale nekatere pomanjkljivosti, ki jih odpravlja s predlaganimi spremembami in dopolnitvami.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

- uskladitev slovenske zakonodaje z evropsko: prenos Direktive 2011/83/EU (popolna uskladitev) ter prenos 3. člena, petega odstavka 4. člena in 7. člena Direktive 2008/122/ES (popolna uskladitev), s čimer se bodo odpravile pomanjkljivosti pri prenosu navedenih členov;
- poenotenje pravil med pravnimi redi držav članic EU glede nakupovanja na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov ter pravil o izpolnitvi pogodbe, dajanju informacij pri drugih pogodbah in

prenosu tveganja za uničenje ali poškodovanje blaga na potrošnika, kar bo omogočilo boljše varstvo potrošnikov, predvsem pri čezmejnem nakupovanju, saj jim bodo v vseh državah članicah zagotovljene enake pravice;

2.2 Načela

Temeljna načela se glede na zakon iz leta 1998, vključno s spremembami, ki so bile sprejete leta 2002, 2004, 2007, 2009 in 2011, ne spreminjajo, temveč se le dopolnjuje obstoječi sistem pravnega varstva potrošnikov na nekaterih področjih, kot so pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Prenos Direktive 2011/83/EU:

- v slovenski pravni red se prenaša celovit sistem pravnih pravil o varstvu potrošnikov v obsegu, kot ga predvideva Direktiva 2008/122/EU, ta pa določa popolno usklajitev na področjih, ki jih ureja, zaradi česar predlagatelj zakona v večjem delu ni imel možnosti drugačnega urejanja;
- jasna opredelitev nekaterih izrazov (npr. blago, blago, izdelano po natančnih navodilih, poslovni prostor), kar omogoča večjo pravno varnost;
- določa se 30-dnevni rok za izpolnitev prodajne pogodbe, če se stranki ne dogovorita drugače, in ureditev ob zamudi z izpolnitvijo prodajne pogodbe s strani podjetja;
- ureditev prenosa tveganja izgube ali poškodovanja blaga na potrošnika;
- določitev informacij, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošniku pri sklenitvi pogodbe na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov in tudi pri vseh drugih pogodbah; pri tem je določena izjema, dopuščena v tretjem odstavku 5. člena Direktive 2011/83/EU za pogodbe, ki niso sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ki zajemajo vsakodnevne transakcije in ki se izpolnijo takoj ob sklenitvi, čimer se preprečuje povečanje administrativnih bremen podjetij;
- določitev 14-dnevnega odstopnega roka pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, razen pri izjemah, ki so taksativno naštet;
- jasneje se določi način odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, in obveznosti pogodbenih strank ob odstopu;
- prepoved zaračunavanja dodatnih plačil poleg glavne obveznosti, za katera potrošnik ni dal izrecnega soglasja;
- določitev strožjih pogojev za sklenitev pogodbe po telefonu;
- prejemnikom plačil, kot jih opredeljuje Zakon o plačilnih storitvah in sistemih, se prepoveduje zaračunavanje stroškov za uporabo plačilnega instrumenta, ki bi presegali dejanske stroške za njegovo uporabo;
- zagotovitev upravnega varstva za potrošnike in prekrškovne odgovornosti podjetij ob kršitvi novih določb.

Premestitev trženja finančnih storitev na daljavo v novo podpoglavje:

Zaradi prenosa Direktive 2011/83/EU v podpoglavje, ki je do zdaj urejalo pogodbe, sklenjene na daljavo, ter trženje finančnih storitev na daljavo in zunaj poslovnih prostorov, je treba določila Direktive 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L št. 271 z dne 9. oktober 2002, str. 16; v nadaljevanju: Direktiva 2002/65/ES) prenesti v drugo podpoglavje, pri čemer se vsebina določil ne spreminja.

Odprava nedoslednosti pri prenosu Direktive 2008/122/ES

S 14. členom predloga zakona se odpravlja nedoslednost v zvezi s prenosom tretjega in četrtega odstavka 5. člena Direktive 2008/122/ES. S predlagano spremembo se skladno z zahtevami tretjega odstavka 5. člena navedene direktive določa, da mora pogodba vsebovati podpis vseh strank in ne le potrošnika. Prav tako se določa, da mora potrošnik ločeno podpisati pogodbene klavzule, ki se nanašajo na opredelitev pravice do odstopa. S predlaganim 16. členom se odpravlja nedoslednosti pri prenosu 7. člena Direktive 2008/122/ES. ZVPot v obstoječem prvem odstavku 60.č člena omejuje način pošiljanja sporočila o odstopu od pogodbe zgolj na poštne pošiljke. S predlagano spremembo se širi možnost pošiljanja tega sporočila tudi na druga komunikacijska sredstva.

b) Način reševanja:

Predlog predvideva sprejetje dveh novih pravilnikov v roku treh mesecev od uveljavitve zakona. Nova pravilnika bosta urejala obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ter obliko in vsebino odstopnega obrazca.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z določbami Zakona o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 59/10, 77/11 in 30/13), z določbami Zakona o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami (Uradni list RS, št. 53/07), z določbami Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/2007 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: OZ) in s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava.

č) Usklajenost predloga predpisa:

Predlog zakona je kar najbolj usklajen s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se predpis nanaša. Njihovi predlogi in pripombe so bili kar najbolj mogoče smiselno upoštevani. Večjih nerešenih vprašanj ni.

Predlagatelj pri pripravi zakona ni neposredno sodeloval z znanstvenimi in strokovnimi institucijami.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o varstvu potrošnikov ne bodo imele finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

1. Za izvajanje zakona ni potrebno zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Direktiva 2011/83/EU temelji na pristopu polne uskladitve, ki praviloma ne dopušča odmika navzgor ali navzdol od zakonskih določb, sprejetih na ravni EU, zato se vsebinsko gledano zakoni, s katerimi so se države članice odločile prenesti direktivo, med seboj ne razlikujejo bistveno, pač pa po nomotehničnem pristopu. Kljub polnemu pristopu pri prenosu, ki ga državam članicam narekuje direktiva, Direktiva 2011/83/EU vsebuje nekaj »odprtih določb« oz. »določb minimalnega usklajevanja«, ki državam članicam dopuščajo nekaj maneverskega prostora. Ta prostor je večina od njih izkoristila, da bi ohranila že doseženo ali na novo uvedla višjo raven varstva v korist potrošnikov, kot jo predpisuje Direktiva 2011/83/EU. Določbe minimalnega usklajevanja so:

- tretji in četrti odstavek 3. člena: ta člen ureja področje uporabe in četrti odstavek dopušča državam članicam, da s področja uporabe izvzamejo potrošniške pogodbe, ki se sklepajo zunaj poslovnih prostorov, njihova vrednost pa ne presega 50 evrov; znesek lahko države članice prilagodijo tudi navzdol;
- tretji in četrti odstavek 5. člena: ta člen ureja obveznosti glede informacij pri tako imenovanih »klasično« sklenjenih pogodbah v poslovnih prostorih ali pri pogodbah, ki niso pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov; v skladu s tretjim odstavkom države članice lahko predpišejo, da taksativno našteje obveznosti v prvem odstavku tega člena ne veljajo za vsakodnevne posle (npr. dnevni nakupi), ki se opravijo takoj ob sklenitvi pogodbe, četrti odstavek pa omogoča državam članicam, da sprejmejo ali ohranijo dodatne obveznosti glede predpogodbenih informacij;
- sedmi odstavek 6. člena: ta člen ureja obveznosti glede informacij v zvezi s pogodbami, sklenjenimi na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov; sedmi odstavek omogoča državam članicam, da v svojem nacionalnem pravu ohranijo ali na novo določijo jezikovne zahteve v zvezi s pogodbenimi informacijami, da bi potrošniku olajšale razumevanje teh informacij;
- četrti odstavek 7. člena: ta člen ureja formalne zahteve za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov; četrti odstavek določa »blažjo ureditev« za obrtniške storitve popravila ali vzdrževalna dela v vrednosti do 200 evrov, ki jih potrošnik izrecno zahteva od obrtnika, pogodbene obveznosti pa so obojestransko takoj izpolnjene; v takih primerih obrtnik zagotovi potrošniku na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, če se slednji s tem strinja, samo svoje kontaktne podatke, ceno in način izračuna cene in predračun, poleg tega pa podatke o glavnih značilnostih storitve in informacije o možnosti ali nemožnosti odstopa od pogodbe, pri čemer mu navedenih informacij ni treba zagotoviti na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, če se potrošnik s tem izrecno strinja; v vsakem primeru mu mora obrtnik dati izvod podpisane pogodbe ali potrdilo o pogodbi, ki vsebuje vse informacije, predpisane v prvem odstavku 6. člena, na papirju ali, če se potrošnik s tem strinja, na drugem trajnem nosilcu podatkov;
- šesti odstavek 8. člena: ta člen ureja formalne zahteve za pogodbe, sklenjene na daljavo; glede na šesti odstavek države članice podjetjem lahko predpišejo, da ob sklenitvi pogodbe potrošniku po telefonu potrdijo ponudbo, ki pa je zanj zavezujoča šele po tem, ko jo podpiše ali pošlje podjetju svoje pisno soglasje/potrditev (poudarjena je pisna oblika potrditve, kar vključuje npr. tudi elektronsko pošto, pri kateri ni zahtevan elektronski podpis); države članice smejo tudi določiti, da mora biti takšno soglasje/potrditev ponudbe podjetja na trajnem nosilcu podatkov;

- tretji odstavek 9. člena: ta člen ureja pravico do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, tretji odstavek državam članicam prepoveduje, da bi podjetja ali potrošnike omejevale pri izpolnjevanju njihovih pogodbenih obveznosti v odstopnem roku, vendar pa smejo pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, ohraniti obstoječo nacionalno zakonodajo, ki podjetjem prepoveduje izterjavo plačila od potrošnika v odstopnem roku.

AVSTRIJA

Avstrija je za prenos direktive pripravila poseben zakon, ki spreminja Splošni civilni zakonik (Allgemeines bürgerliche Gesetzbuch – v nadaljnjem besedilu: ABGB) in Zakon o varstvu potrošnikov (Konsumentenschutzgesetz – v nadaljnjem besedilu: KSchG), hkrati pa določa besedilo novega Zakona o prodaji na daljavo in prodaji zunaj poslovnih prostorov (Fernabsatz- und Auswärtsgeschäfte-Gesetz – v nadaljnjem besedilu: FAGG). Zakon naj bi bil sprejet 1. oktobra 2013, vendar še ni javno objavljen, določbe pa se bodo v skladu z direktivo začele uporabljati 1. junija 2014.

Z ABGB je Avstrija zagotovila samo delni prenos 18. in prenos 20. člena Direktive; 18. člen ureja dostavo blaga pri prodajnih pogodbah, 20. člen pa prenos tveganja (s podjetja – prodajalca na potrošnika) izgube ali poškodovanja blaga pri njegovem odpošiljanju.

S spremembami KSchG je Avstrija zagotovila delni prenos 3. člena, prenos 5. člena, delni prenos 18. člena ter prenos 19., 21. in 22. člena. Z vidika minimalnega usklajevanja, ki državam članicam omogoča odmik od direktive, je pomemben 5.a člen KSchG, s katerim je zagotovljen delni prenos 3. člena in prenos 5. člena direktive: 5.a člen KSchG določa splošne obveznosti podjetja do potrošnika glede informacij pri »klasičnih« pogodbah, ki niso sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov. Avstrijski KSchG določa, da te splošne informacijske obveznosti ne veljajo za vse pogodbe, ki jih je Direktiva 2011/83/EU izvzela s področja uporabe s tretjim in četrtem odstavkom 3. člena. Četrti odstavek se nanaša na pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, katerih vrednost ne presega 50 evrov, za katere se je avstrijski zakonodajalec torej odločil, da jih izvzame iz obveznosti glede splošnih informacij. Isto velja za pogodbe, s katerimi se sklepajo dnevni posli ali nakupi (tretji odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU). Iz predloga KSchG tudi ni razvidno, da bi se avstrijski zakonodajalec odločil postaviti dodatne informacijske obveznosti za podjetja (četrti odstavek 5. člena).

V zvezi z jezikovnimi zahtevami avstrijski zakonodajalec ni izkoristil možnosti iz sedmega odstavka 6. člena Direktive 2011/83/EU, torej ne določa izrecne uporabe državnega jezika pri zagotavljanju pogodbenih informacij potrošniku, temveč zahteva le, da mora podjetje jasno in razumljivo dati potrošniku vse informacije v zvezi s pogodbo.

Določbo, ki uvaja »blažjo ureditev« glede formalnih zahtev pri pogodbah za obrtniške storitve do vrednosti 200 evrov (četrti odstavek 7. člena Direktive 2011/83/EU), osnutek avstrijskega FAGG sicer vsebuje, vendar z rezervo – predlagatelj zakona namreč meni, da ni smiselna, a želi, da se o tej določbi opravi strokovna razprava.

Šesti odstavek 8. člena v zvezi s pogodbami, sklenjenimi po telefonu, ki od podjetij zahteva, da potrošnik tako pogodbo pisno potrdi, je Avstrija v celoti prenesla, vključno z obveznostjo, da podjetje potrdi ponudbo potrošniku na trajnem nosilcu podatkov.

FRANCIJA

Francija je prenesla Direktivo 2011/83/EU z zadnjimi spremembami in dopolnitvami Potrošniškega zakonika (Code de la Consommation), ki so bile sprejete 1. septembra 2013, in sicer njegove 1. knjige. Prenos Direktive 2011/83/EU je vplival tudi na samo sestavo tega zakonika zaradi poenotenja ključnih pravil dveh oblik prodaje (prodaje na daljavo in prodaje zunaj poslovnih

prostorov), ki so bila do sprejetja zadnjih sprememb zajeta v dveh ločenih poglavjih 1. knjige Potrošniškega zakonika.

Francija v nasprotju z Avstrijo ni prenesla četrtega odstavka 3. člena Direktive 2011/83/EU, ki se nanaša na pogodbe, ki so sklenjene zunaj poslovnih prostorov in katerih vrednost ne presega 50 evrov, saj jih ni izvzela iz obveznosti glede splošnih informacij. Odločitev utemeljuje s tem, da morajo biti potrošniki deležni enakega varstva ne glede na znesek. Prav tako ni izvzela iz informacijskih obveznosti pogodb, s katerimi se sklepajo dnevni posli ali nakupi (tretji odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU), kar je utemeljila s tem, da bi izvzetje lahko sčasoma povzročilo, da potrošniki ne bi več dobili osnovnih informacij, vključno s ceno, o izdelkih, ki jih dnevno kupujejo.

Po drugi strani pa podobno kakor Avstrija ni prenesla četrtega odstavka 5. člena, torej ni določila dodatnih informacijskih obveznosti za podjetja za »klasično« prodajo, vendar drugače od Avstrije to odločitev utemeljuje, namreč s tem, da številni področni podzakonski predpisi že predpisujejo tovrstne dodatne informacijske obveznosti za podjetja.

Določila sedmega odstavka 6. člena Direktive 2011/83/EU (jezikovne zahteve glede pogodbenih informacij) Francija ni urejala na novo, temveč se sklicuje na drug zakon, ki se nanaša na uporabo francoskega jezika (La loi n° 94-665 du 4 août 1994 relative à l'emploi de la langue française – loi Toubon) in tako obveznost že predpisuje.

Francija tudi ni prenesla četrtega odstavka 7. člena, ki dopušča »blažjo ureditev« glede informacijskih zahtev za obrtniške storitve do 200 evrov, ki se opravljajo zunaj poslovnih prostorov, kar utemeljuje s tem, da so take storitve deležne izjeme že pri pravici do odstopa od pogodbe.

Za pogodbe, ki se sklepajo po telefonu, je Francija enako kakor Avstrija v skladu z možnostjo, ki jo dopušča šesti odstavek 8. člena Direktive 2011/83/EU, predpisala, da so veljavne le, če jih potrošnik pisno potrdi, podjetje pa mora ponudbo potrošniku potrditi na trajnem nosilcu podatkov.

Možnost iz tretjega odstavka 9. člena Direktive 2011/83/EU je Francija v celoti izkoristila z ohranitvijo že veljavne določbe, da podjetje pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, v sedmih dneh od sklenitve pogodbe od potrošnika ne sme zahtevati nikakršnega plačila. Upravičenost take določbe Francija utemeljuje z opravljeno analizo svojega trga, ki je na tem področju ugotovila sorazmerno veliko nepoštenih poslovnih praks. Ta določba je bila v pogajalskem procesu na Svetu EU za Francijo tudi ena od najpomembnejših.

NEMČIJA

V Nemčiji je prenos Direktive 2011/83/EU zahteval obsežne zakonodajne spremembe. Kljub temu je bila Nemčija med prvimi državami članicami, ki so zagotovile ta prenos. Zakon za prenos direktive o pravicah potrošnikov in spremembi Zakona o pravilih glede najemanja stanovanj (Gesetz zur Umsetzung der Verbraucherrechtlinie und zur Aenderung des Gesetzes zur Regelung der Wohnungsvermittlung) je bil objavljen v nemškem Uradnem listu št. 58, z dne 27. septembra 2013. Največ sprememb je doživel Civilni zakonik (Bürgerliches Gesetzbuch), v katerega so bile prenesene predvsem določbe 5. člena Direktive 2011/83/EU glede splošnih obveznosti obveščanja potrošnikov pri »klasično« sklenjenih pogodbah, poenotena pravila o odstopni pravici pri pogodbah, ki se sklepajo na daljavo, in tistih, ki se sklepajo zunaj poslovnih prostorov, ter pravila v zvezi s povezanimi pogodbami. Potrebne so bile spremembe nakupnega prava (Verbrauchsgüterkaufrecht) v delu, ki se nanaša na dobavo blaga in prenos tveganja, pa tudi spremembe Uvodnega zakona k civilnem zakoniku (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch), v katerem so urejeni obrazci za informacijske obveznosti podjetij in obrazci za pravico do odstopa od pogodbe. Prilagoditve so bile potrebne tudi v Zakonu o varstvu potrošnikov pri prodaji na daljavo (Fernunterrichtsschutzgesetz), Zakonu o nelojalni konkurenci (Gesetz gegen den unlauteren

Wettbewerb), Uredbi o označevanju cen (Preisangabenverordnung), Zakonu o zavarovalnih pogodbah (Versicherungsvertragsgesetz), Uredbi o storitvah vrednostnih papirjev (Wertpapierdienstleistungs-Verhaltens- und Organisationsverordnung), Zakonu o naložbah (Vermögensanlagengesetz) in Zakonu o opustitvenih tožbah (Unterlassungsklagengesetz). Vzrok za številne spremembe je, da je Nemčija razširila delno uporabo Direktive 2011/83/EU (gre predvsem za informacijske obveznosti za podjetja) na številna področja, ki so sicer izvzeta iz njene uporabe, kot so socialne storitve, stanovanjski najem in zlasti številne finančne storitve.

Za pogodbe, ki so sklenjene zunaj poslovnih prostorov in katerih vrednost ne presega 50 evrov, se je nemški zakonodajalec odločil, da jih izvzame iz obveznosti glede splošnih informacij, vendar je določil nižji prag, in sicer 40 evrov. Dnevne posle/nakupe (tretji odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU) je Nemčija izvzela iz informacijskih obveznosti, prav tako ni uvedla dodatnih informacijskih zahtev (četrty odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU). Določbo, ki uvaja »blažjo ureditev« glede formalnih zahtev pri pogodbah za obrtniške storitve do vrednosti 200 evrov (četrty odstavek 7. člena Direktive 2011/83/EU), je Nemčija prenesla. V zvezi z jezikovnimi zahtevami (sedmi odstavek 6. člena Direktive 2011/83/EU) je uporabila enak pristop kakor avstrijski zakonodajalec, to je, da pri zagotavljanju pogodbenih informacij potrošniku ni določila izrecne uporabe državnega jezika, temveč le, da mora podjetje predložiti potrošniku vse informacije v zvezi s pogodbo jasno in razumljivo. Tudi pri pogodbah, ki se sklepajo po telefonu, je ravnala enako kakor Avstrija (in Francija) v skladu z možnostjo, ki jo dopušča šesti odstavek 8. člena Direktive 2011/83/EU, in je predpisala, da je pogodba veljavna le, če jo potrošnik pisno potrdi, podjetje pa mora ponudbo potrošniku potrditi na trajnem nosilcu podatkov. Tretjega odstavka 9. člena Direktive 2011/83/EU Nemčija ni prenesla (prepoved izterjave plačil od potrošnika v odstopnem obdobju).

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act amending the Consumer Protection Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)
2013-2130-0022

ID predpisa
ZAKO6657

ID izjave
2 (3)

Datum izjave
10.02.2014

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32002L0065	DIREKTIVA 2002/65/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 23. septembra 2002 o tíženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES	09.10.2004	09.10.2004	NE Direktiva prenesena tudi z drugim aktom
		1. 1999-01-2651 Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku			
		2. 2002-01-5391 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov			
		3. 2004-01-2396 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov			
		4. 2007-01-6416 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov			
		5. 1998-01-0815 Zakon o varstvu potrošnikov			
		6. 2011-01-3297 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov			
2.	32008L0122	DIREKTIVA 2008/122/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave	23.02.2011	23.02.2011	NE Direktiva prenesena tudi z drugim aktom
		1. 2011-01-4254 Pravilnik o obrazcih za informacije o pogodbah o časovnem zakupu, o dolgoročnem počitniškem proizvodu, o nadaljnji prodaji in o zamenjavi ter o obrazcu za odstop od pogodb			
		2. 2011-01-3297 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov			
3.	32011L0083	Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta	13.12.2013	13.12.2013	DA
		1. 2014-2130-0015 Pravilnik o obrazcih v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogoje sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov			

Datum tiskanja: 10.02.2014 14:43

Izjava o skladnosti 981001.rep, verzija: 2008.12.18

Stran: 1 / 2

**Izjava o skladnosti predloga
zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU**

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 319981.0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

Naknadne spremembe besedila predloga zakona.

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act amending the Consumer Protection Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)
2013-2136-0022

ID predpisa
ZAKO6657

ID izjave
2

Datum izjave
10.02.2014

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32002L0065	DIREKTIVA 2002/65/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES
2.	32008L0122	DIREKTIVA 2008/122/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgotrajnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave
3.	32011L0083	Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen, 2. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 3, celex 32011L0083	
1. člen, 3. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 4, celex 32011L0083	
1. člen, 4. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 11, celex 32011L0083	
1. člen, 7. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 5, celex 32011L0083	
1. člen, 8. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 6, celex 32011L0083	
1. člen, 10. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 9, celex 32011L0083	
1. člen, 12. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 15, celex 32011L0083	
1. člen, 14. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 13, celex 32011L0083	
2. člen	Člen 31, celex 32011L0083	Razveljavitev direktive 85/577/EGS in direktive 97/7/ES
3. člen	Člen 5, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 5, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 5, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 18, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 18, odstavek 2, točka 1, celex 32011L0083 Člen 18, odstavek 2, točka 2, celex 32011L0083 Člen 18, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 20, celex 32011L0083 Člen 21, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 21, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 22, celex 32011L0083	
4. člen	Člen 19, celex 32011L0083	
5. člen		ne prenaša direktive

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Oponiaba
6. člen	Člen 2, odstavek 1, točka 7, celex 32011L0083 Člen 2, odstavek 1, točka 8, celex 32011L0083 Člen 3, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 3, odstavek 4, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 4, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 5, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 6, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 9, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 4, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 7, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 8, celex 32011L0083	
7. člen	Člen 7, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 7, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 7, odstavek 3, celex 32011L0083	
8. člen	Člen 9, odstavek 1, točka 1, celex 32011L0083 Člen 9, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 9, odstavek 2, točka b, celex 32011L0083 Člen 9, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 16, celex 32011L0083	
9. člen	Člen 10, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 10, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 1, točka a, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 1, točka b, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 4, celex 32011L0083	
10. člen	Člen 12, celex 32011L0083 Člen 13, odstavek 1, točka 1, celex 32011L0083 Člen 13, odstavek 1, točka 2, celex 32011L0083 Člen 13, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 13, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 1, točka 1, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 1, točka 2, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 1, točka 3, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 5, celex 32011L0083	
11. člen	Člen 14, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 4, točka a, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 4, točka b, celex 32011L0083 Člen 15, celex 32011L0083	
12. člen		ne prenaša direktive
13. člen		ne prenaša direktive
14. člen	Člen 27, celex 32011L0083	

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
15. člen	Člen 8, odstavek 5, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 6, celex 32011L0083	
16. člen		ne prenaša direktive
17. člen		ne prenaša direktive
18. člen	Člen 1, odstavek 2, točka 1, celex 32002L0065 Člen 1, odstavek 2, točka 2, celex 32002L0065 Člen 2, točka a, celex 32002L0065 Člen 3, odstavek 1, celex 32002L0065 Člen 3, odstavek 2, celex 32002L0065 Člen 3, odstavek 3, točka 1, celex 32002L0065 Člen 3, odstavek 3, točka 2, celex 32002L0065 Člen 5, odstavek 1, celex 32002L0065 Člen 5, odstavek 2, celex 32002L0065 Člen 5, odstavek 3, celex 32002L0065 Člen 6, odstavek 1, točka 1, celex 32002L0065 Člen 6, odstavek 1, točka 2, celex 32002L0065 Člen 6, odstavek 2, celex 32002L0065 Člen 6, odstavek 6, celex 32002L0065 Člen 7, odstavek 1, celex 32002L0065 Člen 7, odstavek 3, celex 32002L0065 Člen 7, odstavek 4, celex 32002L0065 Člen 7, odstavek 5, celex 32002L0065 Člen 15, celex 32002L0065	
19. člen	Člen 5, odstavek 3, točka a, celex 32008L0122 Člen 5, odstavek 4, točka 2, celex 32008L0122	
20. člen	Člen 7, celex 32008L0122	
21. člen	Člen 24, celex 32011L0083	
22. člen	Člen 11, celex 32002L0065 Člen 24, celex 32011L0083	
23. člen	Člen 24, celex 32011L0083	
24. člen		ne prenaša direktive
25. člen	Člen 28, odstavek 2, celex 32011L0083	

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za stranke.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na okolju.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

potrošnike in gospodinjstva:

- višje zaupanje in pravna varnost podjetij in potrošnikov na trgu zaradi vsebinsko preglednejše in popolnejše ureditve pravic in obveznosti iz pogodb, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov;
- večja varnost potrošnikov zaradi posodobitve zakonodaje in njene prilagojenosti novim produktom (npr. digitalna vsebina, ki ni dostavljena na otipljivem nosilcu);

poslovne stroške in poslovanje:

- preprostejše pravno okolje za delovanje podjetij;
- poenostavitev pogodbenih obvez podjetij do potrošnika zaradi možnosti uporabe predpisanega obrazca za obveščanje;
- povečanje čezmejnega sklepanja pogodb, sklenjenih na daljavo, zaradi poenotenih pravil na tem področju in povečanega zaupanja potrošnikov (potrošniki bodo z novimi določbami bolj zaščiteni), kar bo okrepilo prodajo;
- ustvarjanje večjega povpraševanja pri spletnem nakupovanju zaradi izboljšanja pravne varnosti potrošnika;
- povečanje konkurenčnosti evropskega trga zaradi ustvarjanja enakih možnosti poslovanja in odpravljanja ovir za čezmejno trgovino, tako pa lažje opravljanje čezmejnih transakcij zaradi odstranitve razdrobljenosti v zvezi z različnimi ureditvenimi določbami v EU.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

3. Za nadzor nad izvajanjem ZVPot so pristojni Tržni inšpektorat RS in drugi inšpekcijski organi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Ni drugih pomembnih okoliščin v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil 21. avgusta 2013 objavljen na spletni strani <http://www.mgrt.gov.si>. Javna obravnava je trajala do 20. septembra 2013.

Zainteresirana javnost je stališča, mnenja, predloge in pripombe lahko poslala do 20. septembra 2013 na elektronski naslov gp.mgrt@gov.si ali po pošti na naslov Ministrstvo za gospodarski razvoj

in tehnologijo, Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana.

Predlagatelj je prejel pripombe in predloge teh nevladnih potrošniških organizacij:

- Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS),
- Zveza potrošniških združenj Slovenije (ZPZS),
- Zveza potrošnikov Zasavja (ZPZ),
- Zveza potrošnikov Gorenjske.

Poleg navedenih potrošniških organizacij so dale predloge in pripombe še te zainteresirane organizacije:

- Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije (OZS),
- Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana,
- Mladinska knjiga Založba, d. d. (MK),
- Zavod Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij (CNVOS),
- Trgovinska zbornica Slovenije (TZS),
- Poštna banka Slovenije, d. d. (PBS),
- Nova Ljubljanska banka, d. d. (NLB),
- SKB banka, d. d. (SKB),
- Združenje bank Slovenije (ZBS).

Bistveni predlogi, stališča, mnenja in pripombe javnosti so se nanašali na predlagano ureditev zaračunavanja stroškov opomina in na predlagano opredelitev potrošniške organizacije.

V predlogu zakona, ki je bil objavljen za javno obravnavo, se je predlagatelj zavzemal za fiksno omejitev stroškov, ki jih lahko podjetje zaračuna potrošniku za pošiljanje opomina zaradi zamude s plačilom denarne obveznosti, na en evro. V sedanji ureditvi je podjetje omejeno z dejanskimi stroški izdelave in pošiljanja ter hkrati z višino zamudnih obresti, ki so večinoma majhne vrednosti in ne dosežejo stroškov pošiljanja opomina, kar je dodatno breme za podjetja in jih odvrča od pošiljanja opomina. Od podjetij in gospodarskih interesnih združenj smo prejeli pripombe, ki se nanašajo na prenizko določen znesek. Poleg tega so opozorili na morebitne spremembe cen poštnih storitev.

Predlogi potrošniških organizacij in CNVOS so se nanašali predvsem na predlagano opredelitev potrošniške organizacije. Tako je bila poudarjena potreba po ohranitvi nepridobitnosti potrošniških organizacij, kar predlog tudi vsebuje, in vloženi predlogi za razširitev kroga ustanoviteljev potrošniške organizacije. V sedanji ureditvi je določeno, da organizacije potrošnikov lahko ustanovijo le potrošniški (fizične osebe, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti). ZPS je predlagala, da bi bile med ustanovitelji lahko tudi druge potrošniške organizacije, CNVOS pa, da bi potrošniško organizacijo lahko ustanovile tudi druge nepridobitne organizacije. CNVOS še predlaga, da bi nevtralnost in neodvisnost potrošniške organizacije od ponudnikov blaga in storitev nadzirali s sestavo organov odločanja in nadzora. Nekateri potrošniške organizacije so predlagale tudi ponovno uvedbo Urada RS za varstvo potrošnikov.

Predlagatelj je iz predloga zakona umaknil člene, ki se ne nanašajo na prenos evropskih direktiv.

TZS med drugim predlaga, da se pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, dvigne višina vrednosti pogodbe, do katere se ne uporabljajo določila zakona, na 50 evrov zaradi varstva konkurenčnosti podjetij. Predlagatelj prvotno predlagane meje 20 evrov ni spreminjal. V dosedanji ureditvi je bila ta meja nižja, in sicer je znašala 12 evrov.

TZS, OZS in ZBS so dali še predloge za spremembo nekaterih členov, ki jih predlog zakona ne zajema in niso povezani s prenosom Direktive 2011/83/EU. Predloge bo predlagatelj preučil in jih upošteval pri naslednjih spremembah.

NLB je opozorila na morebitne zaplete glede stroškov, ki jih lahko podjetja zaračunavajo potrošnikom za uporabo plačilnega instrumenta. Banke namreč skladno z opredelitvijo podjetja po ZVPot spadajo med podjetja in ponudba plačilnih instrumentov je ena njihovih temeljnih dejavnosti. Predlagatelj je predlagani člen spremenil tako, da se ureja zaračunavanje stroškov uporabe plačilnega instrumenta le za prejemnika plačila (opredeljeni so v Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih, Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11 in 32/12), kar je tudi namen Direktive 2011/83/EU.

ZBS je predlagala nekoliko drugačno ureditev posledic neizpolnitve pogodbe, zato da zavaruje položaj podjetja. Direktiva 2011/83/EU določa polno usklajitev, tako da vsebinski odmiki niso mogoči. Položaj prodajalca ureja OZ.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Metod Dragonja, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo
- mag. Janko Burgar, državni sekretar
- mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor
- Darja Tomše, sekretarka, vodja sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence
- Miha Berdnik, višji svetovalec

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl. US, 126/07, 86/09 in 78/11) se za četrtem odstavkom 1. člena dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»Po tem zakonu se za blago štejejo vse premične stvari razen tistih, ki so prodane v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov. Za blago se štejejo tudi voda, plin in električna energija, če se prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ter digitalna vsebina.

Po tem zakonu se za blago, izdelano po natančnih navodilih potrošnika, šteje blago, ki ni izdelano vnaprej, temveč na podlagi osebne potrošnikove izbire ali odločitve.

Po tem zakonu se za digitalno vsebino štejejo podatki, ki nastanejo in so posredovani v digitalni obliki.«.

Dosedanji peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti, dvanajsti, trinajsti in štirinajsti odstavek postanejo osmi, deveti, deseti, enajsti, dvanajsti, trinajsti, štirinajsti, petnajsti, šestnajsti in sedemnajsti odstavek.

Za dosedanjim petnajstim odstavkom, ki postane osemnajsti odstavek, se dodajo novi devetnajsti, dvajseti, enaindvajseti in dvaindvajseti odstavek, ki se glasijo:

»Prodajna pogodba po tem zakonu je pogodba, s katero se podjetje zavezuje, da bo blago, ki ga prodaja, izročilo potrošniku tako, da bo ta pridobil lastninsko pravico, potrošnik pa se zavezuje, da bo podjetju plačal kupnino. Za prodajno pogodbo po tem zakonu se šteje tudi pogodba, katere predmet so blago in storitve.

Pogodba o opravljanju storitev po tem zakonu je pogodba, razen prodajne pogodbe, na podlagi katere se podjetje zavezuje opraviti storitev za potrošnika, potrošnik pa se zavezuje, da bo za to plačal določeno ceno.

Sredstva za komuniciranje na daljavo po tem zakonu so tista komunikacijska sredstva, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank. Ta sredstva so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet ali internet.

Poslovni prostori po tem zakonu so nepremični maloprodajni prostori, v katerih podjetje stalno opravlja dejavnost, ali premični maloprodajni prostori, v katerih podjetje običajno opravlja svojo dejavnost.«.

Dosedanji šestnajsti, sedemnajsti, osemnajsti in devetnajsti odstavek postanejo triindvajseti, štiriindvajseti, petindvajseti in šestindvajseti odstavek.

V dosedanjem dvajsetem odstavku, ki postane sedemindvajseti odstavek, se pika črta in se na koncu odstavka doda besedilo »ali pogodba, s katero potrošnik pridobi pravico do blaga ali storitev, povezanih s pogodbo, sklenjeno na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, blago pa dobavi ali storitve zagotovi podjetje ali tretja oseba po dogovoru s podjetjem.«.

Za dosedanjim dvajsetim odstavkom, ki postane sedemindvajseti odstavek, se doda nov osemindvajseti odstavek, ki se glasi:

»Javna dražba po tem zakonu je način prodaje, pri kateri podjetje ponudi blago ali storitve potrošnikom, ki se dražbe udeležijo ali se je imajo možnost osebno udeležiti, po preglednem in konkurenčnem postopku, ki ga vodi dražitelj, in pri kateri je uspešen ponudnik zavezan kupiti blago ali storitve.«.

Dosedanji enaindvajseti in dvaindvajseti odstavek postaneta devetindvajseti in trideseti odstavek.

2. člen

V 1.a členu se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21. 11. 2011, str. 64).«.

8. točka se črta.

Dosedanja 9. do 14. točka postanejo 8. do 13. točka.

3. člen

Za 25. členom se dodajo novi 25.a, 25.b, 25.c, 25.č in 25.d člen, ki se glasijo:

»25.a člen

Podjetje izpolni svojo obveznost iz prodajne pogodbe z izročitvijo dejanske posesti nad blagom potrošniku ali s prenosom nadzora nad blagom na potrošnika. Če čas izročitve v pogodbi ni določen, podjetje svojo obveznost izpolni takoj, najpozneje pa v 30 dneh po sklenitvi pogodbe, razen če sta se stranki dogovorili drugače.

Če podjetje ne izpolni svoje obveznosti iz prejšnjega odstavka v dogovorjenem roku ali v roku iz prejšnjega odstavka, mu potrošnik določi primeren dodatni rok za izpolnitev pogodbe. Če podjetje niti v dodatnem roku ne izpolni svojih obveznosti, lahko potrošnik odstopi od pogodbe.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko potrošnik po preteku dogovorjenega roka ali po preteku roka iz prvega odstavka tega člena odstopi od pogodbe, ne da bi podjetju pustil dodaten rok za izpolnitev obveznosti, če:

- podjetje zavrne dostavo blaga,
- je glede na okoliščine ob sklenitvi pogodbe dogovorjeni rok bistvena sestavina pogodbe ali
- potrošnik pred sklenitvijo pogodbe podjetje obvesti, da je dogovorjeni rok bistvena sestavina pogodbe.

Če potrošnik odstopi od pogodbe, mu mora podjetje nemudoma vrniti vsa opravljena plačila.

25.b člen

Podjetje mora potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasn in razumljiv način zagotovi naslednje informacije, če niso jasne že iz okoliščin:

1. glavne značilnosti blaga ali storitev v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu ali storitvam;
2. firmo, sedež podjetja in telefonsko številko podjetja, kadar je ta na voljo;
3. končno ceno blaga ali storitve, vključno z davki, ali način izračuna cene, če je zaradi narave blaga ali storitve ni mogoče izračunati vnaprej;
4. informacije o morebitnih dodatnih stroških prevoza, dostave ali pošiljanja ali opozorilo, da taki

- stroški lahko nastanejo, če jih ni mogoče vnaprej izračunati;
5. plačilne pogoje ter pogoje dostave in izvedbe storitve, rok dostave blaga ali izvedbe storitve, kadar je to potrebno;
 6. informacije o pritožbenem postopku pri podjetju;
 7. seznanitev z odgovornostjo za stvarne napake;
 8. možnost in pogoje poprodajnih storitev in prostovoljne garancije, kadar je to potrebno;
 9. trajanje pogodbe, kadar je to primerno, in pogoje za odstop od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas, ali pogodbe s samodejnim podaljševanjem;
 10. funkcionalnost, vključno z veljavnimi ukrepi za tehnično zaščito digitalne vsebine, kadar je to primerno;
 11. informacijo o združljivosti digitalne vsebine s strojno in programsko opremo, s katero je podjetje seznanjeno oziroma bi moralo biti seznanjeno.

Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na trajnem nosilcu.

Določba prvega odstavka tega člena se ne uporablja za pogodbe, ki vključujejo vsakodnevne transakcije in se izpolnijo nemudoma ob sklenitvi.

25.c člen

Nevarnost za izgubo ali poškodovanje odposlanega blaga preide s podjetja na potrošnika, ko ta blago prejme ali ko blago prejme tretja oseba, ki ni prevoznik in jo v ta namen imenuje potrošnik.

Če je potrošnik naročil prevoz pri prevozniku, ki ga ni ponudilo podjetje, preide nevarnost za uničenje ali poškodovanje blaga ne glede na prejšnji odstavek na potrošnika ob dostavi blaga prevozniku brez poseganja v pravico potrošnika do izbire prevoznika.

25.č člen

Če se potrošnik s pogodbo poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost zaveže k dodatnim plačilom, mora podjetje za tako plačilo pridobiti potrošnikovo izrecno soglasje.

Če je podjetje soglasje iz prejšnjega odstavka pridobilo z uporabo privzetih možnosti, ki jih mora potrošnik zavrniti, da se izogne dodatnemu plačilu, je potrošnik upravičen do vračila dodatnih plačil.

25.d člen

Če podjetje vzpostavi telefonsko številko za namene komuniciranja s potrošnikom v zvezi s sklenjeno pogodbo, potrošnika za klice na to številko bremeni le osnovna cena telefonskega pogovora. Določilo tega odstavka ne posega v pravico telekomunikacijskih operaterjev, da zaračunajo stroške takih klicev.«.

4. člen

Za 27.a členom se doda nov 27.b člen, ki se glasi:

»27.b člen

Stroški, ki jih prejemnik plačila zaračuna potrošniku za uporabo določenega plačilnega instrumenta, ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki jih ima prejemnik plačila z uporabo tega instrumenta.«.

5. člen

V VI. poglavju se 4.b podpoglavje »Pogodbe, sklenjene na daljavo« spremeni tako, da se glasi: »Pogodbe, sklenjene na daljavo in pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov«.

6. člen

43., 43.a, 43.b in 43.c člen se spremenijo tako, da se glasijo:

»43. člen

Pogodba, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

Pogodba, sklenjena zunaj poslovnih prostorov, po tem zakonu je pogodba med podjetjem in potrošnikom:

1. ki se sklene ob istočasni prisotnosti podjetja in potrošnika zunaj poslovnih prostorov podjetja;
2. za katero je potrošnik dal ponudbo za sklenitev v okoliščinah iz prejšnje točke;
3. ki je sklenjena v poslovnih prostorih podjetja ali z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo takoj za tem, ko je bil potrošnik s strani podjetja ob njuni istočasni prisotnosti osebno obravnavan v prostorih, ki niso poslovni prostori podjetja;
4. ki se sklene med izletom, ki ga organizira podjetje z namenom ali učinkom trženja in prodaje blaga ali storitev.

43.a člen

Določbe tega podpoglavja se ne uporabljajo za pogodbe:

1. o gradnji ali prodaji nepremičnin, o prenosu drugih pravic na nepremičninah ter o bistvenih spremembah namembnosti stavb in najemne pogodbe za bivanje;
2. o socialno varstvenih storitvah, o socialnih stanovanjih in o varstvu otrok, ki jih zagotavlja država, od nje pooblaščen ponudniki ali od nje priznane dobrodelne organizacije, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo npr. tovrstne storitve zasebnih ponudnikov brez pooblastila državnih organov;
3. o zdravstveni in lekarniški dejavnosti, v skladu s predpisi na področju zdravstva;
4. o igrah na srečo;
5. o finančnih storitvah;
6. o turističnih aranžmajih;
7. o časovnem zakupu nepremičnin;
8. sklenjene z nosilcem javnega pooblastila, ki je skladno s predpisi zavezan k neodvisnosti in nepristranskosti dajanja informacij;
9. o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga podjetje redno in pogosto dobavlja potrošniku na njegov dom, prebivališče ali delovno mesto;
10. o prevozu potnikov;
11. sklenjene z uporabo prodajnih avtomatov ali v poslovnih prostorih, opremljenih s prodajnimi avtomati;
12. sklenjene z operaterji telekomunikacij prek javnih telefonskih govorilnic, za njihovo uporabo ali za uporabo ene povezave, ki jo potrošnik vzpostavi po telefonu, internetu ali telefaksu.

Določbe tega podpoglavja se ne uporabljajo za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik na podlagi te pogodbe, ne presega 20 eurov.

43.b člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, mora potrošnik poleg informacij iz prvega odstavka 25.b člena tega zakona najpozneje, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, prejeti še informacije o:

1. naslovu, na katerem podjetje dejansko opravlja dejavnost, telefonsko številko, številko telefaksa in naslov elektronske pošte podjetja, kadar so na voljo, po potrebi pa tudi firmo in sedež podjetja, v imenu katerega deluje in na katerega lahko potrošnik naslovi svojo pritožbo;
2. naslovu sedeža podjetja, če se razlikuje od naslova iz prejšnje točke, in po potrebi o naslovu podjetja, v imenu katerega deluje in na katero lahko potrošnik naslovi pritožbo;
3. stroških, povezanih z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od osnovne tarife;

4. pogojih, rokih in postopku za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č in b43.d členom tega zakona, skupaj z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka b43.d člena;
5. navedbi, da potrošnik krije stroške vračila blaga, v primeru odstopa od pogodbe, če je potrebno;
6. stroških vračila blaga, če ga pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, zaradi njegove narave ni mogoče vrniti po pošti;
7. stroških, ki jih mora potrošnik plačati podjetju v skladu s prvim odstavkom a43.e člena tega zakona, če odstopi od pogodbe po tem, ko je vložil zahtevo v skladu s sedmim odstavkom 43.c ali tretjim odstavkom a43.č člena tega zakona;
8. neobstoju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik v skladu s petim odstavkom 43.č člena tega zakona nima pravice do odstopa, ali po potrebi o okoliščinah, v katerih potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe;
9. obstoju kodeksov ravnanja in dostopnosti do morebitnih kodeksov ravnanja;
10. minimalnem trajanju obveznosti potrošnika na podlagi pogodbe, če je potrebno;
11. možnosti izvensodnega reševanja sporov in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za podjetja, ter njihovi dostopnosti, če je potrebno.

Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na otipljivem nosilcu podatkov.

Pri pogodbi, sklenjeni za nedoločen čas, ali pogodbi, ki vključuje naročnino, končna cena vsebuje skupne stroške za obračunsko obdobje. Če se taki stroški zaračunavajo po nespremenljivi obrestni meri, skupna cena vsebuje tudi skupne mesečne stroške. Kadar skupnih stroškov ni mogoče vnaprej izračunati, podjetje navede način izračuna cene.

Pri prodaji na javni dražbi se podatki o podjetju iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 25. b člena nadomestijo s podatki dražitelja.

Informacije iz prvega odstavka tega člena so sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem pogodbenih strank.

Informacije iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena lahko podjetje zagotovi potrošniku na obrazcu iz devetega odstavka tega člena. Šteje se, da podjetje potrošniku zagotovi informacije iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena, če pravilno izpolni obrazec iz devetega odstavka tega člena in ga posreduje potrošniku.

Če podjetje potrošniku ne posreduje informacij o dodatnih stroških iz 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena, tretjega odstavka tega člena ter 4. točke prvega odstavka 25.b člena tega zakona, jih potrošnik ni dolžan plačati.

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika nosi podjetje.

Obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

43.c člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, podjetje potrošniku na način, ki je primeren za uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi ali da na voljo informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona. Če so napisane na trajnem nosilcu podatkov, morajo biti čitljive.

Preden pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev in zavezuje potrošnika k plačilu, podjetje jasno in v vidni obliki potrošnika opozori na informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 25.b člena ter 10. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 43.b člena tega zakona preden potrošnik odda naročilo.

Podjetje mora zagotoviti, da potrošnik v postopku oddaje naročila pri sklenitvi pogodbe na daljavo z uporabo elektronskih sredstev izrecno potrdi, da se z oddajo naročila strinja s plačilom. Funkcija, ki sproži oddajo naročila, mora biti označena z besedami "naročilo z obveznostjo plačila" ali z drugo izjavo, iz katere nedvoumno izhaja, da je z oddajo naročila povezana obveznost plačila podjetju. Če podjetje ne spoštuje določil tega odstavka, potrošnika pogodba ali naročilo ne zavezuje.

Če se pogodba na daljavo sklene z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, podjetje na tem sredstvu zagotovi najmanj informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke 25. b člena ter 4. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 43.b člena tega zakona. Druge informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona podjetje zagotovi potrošniku na ustrezen način v skladu s prvim odstavkom tega člena.

Podjetje na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka za naročanje jasno in razločno navede, ali obstajajo omejitve glede dostave ali oblik plačila.

Podjetje v razumnem času po sklenitvi pogodbe na daljavo, vendar najpozneje pred dostavo blaga ali začetkom opravljanja storitve zagotovi potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov. Potrdilo vsebuje informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona, razen če jih je podjetje zagotovilo potrošniku na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe na daljavo, in soglasje potrošnika iz 13. točke petega odstavka 43.č člena tega zakona, če je to potrebno.

Podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika.«.

7. člen

Za 43.c členom se doda nov a43.č člen, ki se glasi:

»a43.č člen

Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, podjetje pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu, če se potrošnik s tem strinja, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi čitljive informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona.

Podjetje potrošniku posreduje izvod podpisane pogodbe ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na papirju ali, če se potrošnik s tem strinja, na drugem trajnem nosilcu, vključno s potrdilom o predhodnem izrecnem soglasju glede začetka opravljanja storitev in privolitvijo potrošnika v skladu s 13. točko petega odstavka 43.č člena tega zakona, če je to potrebno.

Podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika na trajnem nosilcu podatkov.«.

8. člen

43.č člen se spremeni tako, da se glasi:

»43.č člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh obvesti podjetje, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Pri tem lahko potrošnika bremenijo le stroški iz sedmega odstavka 43.d člena tega zakona.

Pri prodajni pogodbi začne odstopni rok iz prejšnjega odstavka teči z dnem, ko:

– potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad blagom,

- potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad zadnjim kosom blaga, če je predmet pogodbe več kosov blaga, ki jih potrošnik naroči v enem naročilu,
- potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad zadnjo pošiljko ali kosom blaga, če je dostava blaga sestavljena iz več pošilk ali kosov,
- potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad prvim kosom blaga, če je dostava blaga v določenem obdobju redna.

Pri pogodbi o opravljanju storitev začne odstopni rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem sklenitve pogodbe.

Pri pogodbah o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na otipljivem nosilcu, začne odstopni rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem sklenitve pogodbe.

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena pri teh pogodbah:

1. o blagu ali storitvah, katerih cena je odvisna od nihanj na trgih, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe;
2. o blagu, ki je izdelano po natančnih navodilih potrošnika in prilagojeno njegovim osebnim potrebam;
3. o blagu, ki je hitro pokvarljivo ali mu hitro preteče rok uporabe;
4. o opravljanju storitev, če podjetje pogodbo v celoti izpolni ter se je opravljanje storitve začelo na podlagi potrošnikovega izrecnega predhodnega soglasja in s privolitvijo, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko jo podjetje v celoti izpolni;
5. o dobavi zapečatenih audio- ali videoposnetkov in računalniških programov, če je potrošnik po dostavi odprl varnostni pečat;
6. o dobavi časopisov, periodičnega tiska ali revij razen pri naročniških pogodbah za dobavo takih publikacij;
7. o dobavi zapečatenega blaga, ki ni primerno za vračilo zaradi varovanja zdravja ali higienskih vzrokov, če je potrošnik po dostavi odprl pečat;
8. o dobavi blaga, ki je zaradi svoje narave neločljivo pomešano z drugimi predmeti;
9. o dobavi alkoholnih pijač, katerih cena je dogovorjena ob sklenitvi prodajne pogodbe in ki se lahko dostavijo po 30 dneh, njihova dejanska vrednost pa je odvisna od nihanj na trgu, na katera podjetje nima vpliva;
10. sklenjenih na javnih dražbah;
11. pri katerih je potrošnik izrecno zahteval obisk podjetja na domu zaradi izvedbe nujnega popravila ali vzdrževanja. Če podjetje pri takem obisku opravi še dodatne storitve, ki jih potrošnik ni izrecno zahteval, ali dostavi blago, ki ne predstavlja nadomestnih delov, nujno potrebnih za vzdrževanje ali popravilo, ima potrošnik za navedene dodatne storitve in blago pravico do odstopa od pogodbe;
12. o nastanitvi, ki ni namenjena stalnemu bivanju, prevozu blaga, najemu vozil, pripravi in dostavi hrane, ali storitvah za prosti čas, pri katerih se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost ob točno določenem datumu ali v točno določenem roku;
13. o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, če se je opravljanje storitve začelo na podlagi potrošnikovega izrecnega predhodnega soglasja in s privolitvijo, da s tem izgubi pravico do odstopa od pogodbe.«.

9. člen

Za 43.č členom se dodata nova a43.d in b43.d člen, ki se glasita:

»a43.d člen

Če podjetje potrošniku ne poda informacij o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona, je rok za odstop od pogodbe 12 mesecev. Rok začne teči po izteku odstopnega roka iz prejšnjega člena.

Če podjetje potrošniku poda informacije o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega

odstavka 43.b člena tega zakona v 12 mesecih po začetku teka odstopnega roka iz prejšnjega člena, začne odstopni rok iz prvega odstavka prejšnjega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme informacije.

b43.d člen

Obvestilo o odstopu lahko potrošnik predloži podjetju na obrazcu iz petega odstavka tega člena ali z nedvoumno izjavo, iz katere jasno izhaja, da odstopa od pogodbe.

Šteje se, da je potrošnik podal odstopno izjavo pravočasno, če jo pošlje v roku, določenem za odstop od pogodbe.

Podjetje lahko na svoji spletni strani ponudi potrošniku tudi možnost, da elektronsko izpolni in predloži obrazec iz petega odstavka tega člena ali poda nedvoumno izjavo, iz katere izhaja potrošnikova volja za odstop od pogodbe. V takem primeru mu podjetje nemudoma potrdi prejem obvestila o odstopu od pogodbe na trajnem nosilcu podatkov.

Dokazno breme glede uveljavljanja pravice do odstopa iz tega člena nosi potrošnik.

Obliko in vsebino obrazca z odstopno izjavo s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.«.

10. člen

43.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»43.d člen

Z uveljavitvijo pravice do odstopa od pogodbe iz 43.č člena tega zakona prenehajo obveznosti strank glede:

- izpolnjevanja pogodbe ali
- sklenitve pogodbe, kadar je dal ponudbo za sklenitev pogodbe potrošnik.

V primeru odstopa od pogodbe podjetje nemudoma oziroma najpozneje v 14 dneh po prejemu obvestila o odstopu od pogodbe vrne vsa prejeta plačila.

Podjetje vrne prejeta plačila potrošniku z enakim plačilnim sredstvom, kot ga je uporabil potrošnik, razen če je potrošnik izrecno zahteval uporabo drugega plačilnega sredstva in če potrošnik zaradi tega ne nosi nobenih stroškov.

Potrošnik ne more zahtevati povračila dodatnih stroškov, ki so nastali, če se je izrecno odločil za drugo vrsto pošiljke, kakor je cenovno najugodnejša standardna pošiljka, ki jo ponuja podjetje.

Pri prodajnih pogodbah lahko podjetje zadrži vračilo prejetih plačil do prevzema vrnjenega blaga ali dokler potrošnik ne predloži dokazila, da je blago poslal nazaj, razen če podjetje ponudi možnost, da samo prevzame vrnjeno blago.

Če je potrošnik blago že prejel in odstopi od pogodbe, ga vrne ali izroči podjetju ali osebi, ki jo podjetje pooblasti za prevzem blaga, nemudoma oziroma najpozneje v 14 dneh po obvestilu iz prvega odstavka 43.č člena tega zakona, razen če podjetje ponudi, da samo prevzame vrnjeno blago. Šteje se, da potrošnik pravočasno vrne blago, če ga pošlje pred iztekom 14 dnevnega roka za vračilo.

Potrošnik v zvezi z odstopom od pogodbe krije samo stroške vračila blaga, razen če te stroške krije podjetje ali če podjetje predhodno ne seznani potrošnika, da ga bremeni ta strošek.

Kadar je pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, blago dostavljeno na dom ob sklenitvi pogodbe, ga podjetje prevzame na lastne stroške, če zaradi narave blaga ni mogoče vračilo na običajen način po pošti.

Potrošnik odgovarja za zmanjšanje vrednosti blaga, če je zmanjšanje vrednosti posledica ravnanja, ki ni nujno potrebno za ugotovitev narave, lastnosti in delovanja blaga. Potrošnik ne odgovarja za zmanjšanje vrednosti blaga, če ga podjetje ne seznani s pravico do odstopa od pogodbe skladno s 4. točko prvega odstavka 43.b člena.

Potrošnik z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe ne prevzema nobenih obveznosti razen obveznosti iz tega člena ter četrtega odstavka 43.d člena in a43.e člena tega zakona.«.

11. člen

Za 43.d členom se dodata nova a43.e in b43.e člen, ki se glasita:

»a43.e člen

Če potrošnik odstopi od pogodbe po tem, ko je skladno s sedmim odstavkom 43.c ali tretjim odstavkom a43.č člena tega zakona zahteval, da podjetje začne opravljati storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona, plača podjetju znesek v sorazmerju z opravljeno storitvijo do dneva obvestitve podjetja o odstopu od pogodbe. Sorazmerni del se izračuna glede na skupno vrednost pogodbe. Če je cena v pogodbi glede na tržno ceno previsoka, se sorazmerni del izračuna glede na tržno vrednost.

Potrošnika ne bremeni znesek iz prejšnjega odstavka, če mu podjetje ni zagotovilo informacij iz 4. in 7. točke prvega odstavka 43.b člena ali če ni zahteval, da podjetje začne opravljati storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja skladno s sedmim odstavkom 43.c ali tretjim odstavkom a43.č člena tega zakona.

Potrošnika ne bremenijo stroški celotne ali delne dobave digitalne vsebine, ki se ne dostavi na ogrevalnem nosilcu podatkov, če:

- potrošnik ni dal predhodnega soglasja, da se začne opravljati storitev pred pretekom odstopnega roka iz 43. č člena tega zakona,
- potrošnik ni potrdil, da s soglasjem iz prejšnje točke izgubi pravico do odstopa, ali
- podjetje potrošniku ni zagotovilo potrdila v skladu s šestim odstavkom 43.c člena ali drugim odstavkom a43.č člena tega zakona.

b43.e člen

Če potrošnik odstopi od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, prenehajo veljati vse pomožne pogodbe brez stroškov za potrošnika, razen stroškov iz 43.d člena in prejšnjega člena. Ta določba ne posega v določbe zakona, ki ureja potrošniške kredite, glede odstopa od povezane kreditne pogodbe.«.

12. člen

43.e se črta.

13. člen

43.g se črta.

14. člen

V 45. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Prejšnji odstavek se uporablja tudi za nenaročeno dobavo vode, plina, električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine in za nenaročene finančne storitve.«.

15. člen

45.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»45.a člen

Pri telefonskih pogovorih mora oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik s potrošnikom z namenom sklenitve pogodbe na daljavo, na začetku pogovora predstaviti firmo in sedež podjetja, po potrebi pa tudi identiteto osebe, v imenu katere telefonira, ter potrošnika seznaniti o komercialnem namenu klica.

Pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu mora podjetje potrošniku podati tudi informacije iz četrtega odstavka 43.c člena tega zakona.

Pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu podjetje posreduje potrditev ponudbe potrošniku na trajnem nosilcu podatkov. Pogodba je sklenjena, ko jo potrošnik podpiše ali pošlje pisno izjavo, da ponudbo sprejema.«.

16. člen

V VI. poglavju se podpoglavje 4.c) »Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov« in 46., 46.a, 46.b in 46.c člen črtajo.

17. člen

V VI. poglavju se naslov podpoglavja 4.d) »Pogodbe o dobavi energije in vode« črta.

18. člen

V VI. poglavju se za 46.c členom dodajo novo 4.e) podpoglavje, ki se glasi: »e) Trženje finančnih storitev na daljavo«, ter novi 48.a, 48.b, 48.c 48.č, 48.d in 48.e člen, ki se glasijo:

»48.a člen

Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

Če pogodbe o finančnih storitvah obsegajo začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega podpoglavja uporabljajo za začetni sporazum. Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se za prvi posel uporabljata 48.b in 48.c člen tega zakona. Kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

48.b člen

Pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, mora potrošnik v času, ki je primeren glede na komunikacijsko sredstvo, dobiti te informacije:

1. o ponudniku:

- glavna poslovna dejavnost podjetja, sedež podjetja in vsi naslovi iz poslovnega razmerja med potrošnikom in podjetjem;
- identiteta in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteta, naslov in funkcija morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni podjetje;
- register, v katerega je podjetje vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake, če je vpisano v sodni ali drug javni register;
- nadzorni organ, če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje;

2. o finančni storitvi:

- opis glavnih značilnosti finančne storitve;
- skupna cena, ki jo mora potrošnik za finančno storitev plačati podjetju, vključno s provizijami, taksami in izdatki ter davki, ki jih podjetje odvede pri opravi storitve, ali če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;
- po potrebi opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s tveganjem ali je njihova cena odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva, z opozorilom, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;
- opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov in/ali stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje;
- omejitve glede obdobja veljavnosti danih informacij, ki so na voljo;
- plačilo in izpolnitev;
- stroški, povezani z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;

3. o pogodbi, sklenjeni na daljavo:

- pogoji, roki in postopek za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s prvim odstavkom 48.č člena tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s tretjim odstavkom 48.č člena nima pravice do odstopa, mora biti o tem izrecno obveščen;
- podatki o morebitnem znesku, ki ga mora potrošnik plačati v primeru odstopa od pogodbe na podlagi prvega odstavka 48.d člena tega zakona;
- najkrajši rok trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se finančna storitev;
- pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in pristojnega sodišča;
- informacije o pravicah v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe, vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi;

4. o pravnih sredstvih:

- podatki o mehanizmu za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma;
- informacije o obstoju sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja bančništvo, zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

Pri ustnih sporočilih po telefonu mora podjetje potrošniku na začetku pogovora jasno predstaviti firmo in sedež podjetja, ki opravlja finančne storitve, in poslovni namen telefonskega klica ter ob izrecnem potrošnikovem soglasju informacije o identiteti osebe, ki je v stiku s potrošnikom, o njeni povezavi s podjetjem, ki opravlja finančne storitve, in informacije iz prve, druge in četrte alineje 2. točke ter prve in druge alineje 3. točke prejšnjega odstavka.

Pri ustnih sporočilih po telefonu mora podjetje seznaniti potrošnika, da se mu na njegovo zahtevo posredujejo dodatne informacije iz prvega odstavka tega člena. Poleg tega mora podjetje izpolniti tudi svojo obveznost iz 48.c člena tega zakona.

Informacije iz tega člena, katerih komercialni namen mora biti jasno izražen, morajo biti predstavljene jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri tem pa je treba upoštevati načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki niso poslovno sposobne.

48.c člen

Podjetje mora potrošniku zagotoviti informacije iz prejšnjega člena in pogodbenne pogoje na enostaven in razumljiv način ter na primernem trajnem nosilcu podatkov v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba. Izjemoma lahko podjetje izpolni svojo obveznost nemudoma po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve informacij in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

Potrošnik lahko kadar koli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju in spremembo sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je sredstvo za sporazumevanje na daljavo nezdružljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

48.č člen

Pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev ali plačati pogodbeno kazen. Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo, in pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, je ta rok 30 dni. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poslano v roku, določenem za odstop od pogodbe.

Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz prvega odstavka 48.c člena tega zakona, začne teči rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena z dnem sklenitve pogodbe oziroma z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena, in sicer pri:

1. pogodbah, katerih predmet so blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, in storitve v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami, zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa ter opcijami za nakup ali prodajo katerega koli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;
2. zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
3. pogodbah o finančnih storitvah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno zahtevo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uresničil svojo pravico do odstopa od pogodbe.

48.d člen

Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje zahteva od potrošnika plačilo storitve, ki jo je zanj opravilo. Plačilo mora biti sorazmerno obsegu opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni. Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo le, če dokaže, da je bil potrošnik obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe iz 48.b člena tega zakona.

Podjetje lahko zahteva plačilo storitve iz prejšnjega odstavka, če je potrošnik podal soglasje za začetek izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka in je bil o plačilu tega zneska obveščen v skladu z 48.c členom.

Če je potrošnik znesek oziroma blago že prejel in od pogodbe odstopi, mora nemudoma oziroma najpozneje v 30 dneh od oddaje sporočila iz prvega odstavka prejšnjega člena vrniti podjetju znesek oziroma blago.

Vračilo plačil mora podjetje opraviti nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe, razen zneska iz prejšnjega odstavka.

48.e člen

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika, glede potrošnikovega soglasja za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, in glede izpolnitve pogodbe nosi podjetje.«.

19. člen

V četrtem odstavku 60.a člena se na koncu besedila doda nov stavek, ki se glasi: »Pogodbena določila, ki vsebujejo informacije iz tega odstavka, mora potrošnik podpisati ločeno od preostalih pogodbenih določil.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Pogodba mora poleg informacij, ki so vsebovane v obrazcu iz šestega odstavka tega člena, vsebovati ime, priimek, stalno prebivališče in podpis potrošnika, firmo, sedež in podpis zakonitega zastopnika podjetja ter datum in kraj podpisa pogodbe.«.

20. člen

V prvem odstavku 60.č člena se zadnji stavek spremeni tako, da se glasi: »Šteje se, da je potrošnik obvestilo poslal pravočasno, če ga pošlje v roku, določenem za odstop od pogodbe.«.

21. člen

V 72.a členu se doda nova druga alineja, ki se glasi:

»– podjetje potrošniku nemudoma ne vrne plačil, če potrošnik odstopi od pogodbe na podlagi drugega ali tretjega odstavka 25.a člena tega zakona (četrty odstavek 25.a člena);«.

22. člen

V prvem odstavku 77. člena se za 8. točko doda nova 8.a točka, ki se glasi:

»8.a če pri odstopu od pogodbe v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 25.a člena podjetje potrošniku nemudoma ne vrne vseh plačil (četrty odstavek 25.a člena);«.

13., 14., 15., 16., 17. in 18. točka se spremenijo tako, da se glasijo:

»13. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, preden ga zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku informacij iz prvega odstavka 43.b člena v skladu s prvim, drugim in četrtyim odstavkom 43.c člena in prvim odstavkom a43.č člena;

14. ob oddaji naročila ne zagotovi, da potrošnik izrecno potrdi, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu (tretji odstavek 43.c člena);

15. v primeru obstoja omejitev glede dostave ali oblik plačila, tega ne navede jasno in razločno na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka naročanja (peti odstavek 43.c člena);

16. potrošniku ne zagotovi potrdila o sklenjeni pogodbi na daljavo na trajnem nosilcu podatkov pred dostavo blaga ali začetkom opravljanja storitev (šesti odstavek 43.c člena);

17. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe, v predpisanem roku ne vrne vseh opravljenih plačil (drugi odstavek 43.d in četrti odstavek 48.d člena);

18. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz 48.b člena tega zakona na primernem trajnem nosilcu podatkov (48.c člen);«.

19. točka se črta.

Dosedanja 20. do 38. točka postanejo 19. do 36. točka.

23. člen

V prvem odstavku 78. člena se za 1.g točko doda nova 1.h točka, ki se glasi:

»1.h če podjetje potrošniku, preden ga zavezuje pogodba, ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 25.b člena;«.

Za 8. točko se doda nova 8.a točka, ki se glasi:

»8.a če prejemnik plačila za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna potrošniku stroške, ki presegajo dejanske stroške, ki jih ima z uporabo tega plačilnega instrumenta (27.b člen);«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

Minister, pristojen za gospodarstvo, izda pravilnik iz devetega odstavka 43.b člena zakona in iz petega odstavka b43.d člena v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

25. člen

Ta zakon začne veljati 13. junija 2014.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S tem členom se v splošnih določbah zakona opredeli pomen posameznih izrazov, in sicer se s 1. členom predloga zakona dodajajo novi peti, šesti, sedmi, devetnajsti, dvajseti, enaindvajseti, dvaindvajseti in osemindvajseti odstavek 1. člena zakona. S predlaganim členom se v zakon prenaša 2. člen Direktive 2011/83/EU, ki opredeljuje posamezne izraze.

Nov peti odstavek določa izraz »blago«, ki se je v sedanji ureditvi že uporabljal, medtem ko njegova opredelitev v splošnih določbah zakona ni bila urejena. V skladu s tretjim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU je »blago«, opredeljeno kot premičnina, stvar, vključno z vodo, plinom in električno energijo, kadar se ti prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini. Izvzete pa so stvari, ki se prodajo v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov. Izraz »blago, izdelano po natančnih navodilih potrošnika«, ki ga določa nov šesti odstavek, je bil v dosedanji ureditvi prav tako že uporabljen v 2. točki petega odstavka 43. č člena, vendar ni bil podrobno opredeljen v splošnih določbah zakona.

Nov sedmi odstavek opredeljuje izraz »digitalna vsebina«, ki se v dosedanji ureditvi ni uporabljal. Gre za digitalno vsebino, ki ni dobavljena na otipljivem nosilcu podatkov. Ker se pogodba o dobavi digitalne vsebine ne uvršča niti v prodajno pogodbo niti v pogodbo o opravljanju storitev, je potrebna samostojna opredelitev, ki potrošnikom omogoča uveljavljanje pravic pri pogodbah, sklenjenih na daljavo.

Devetnajsti in dvajseti odstavek 1. člena zakona določata pomen izrazov »prodajna pogodba« in »pogodba o opravljanju storitev«, ki do zdaj nista bila opredeljena v tem zakonu. Izraz prodajna pogodba je v skladu s petim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU opredeljen kot prenos lastninske pravice na potrošnika za plačilo kupnine. Med prodajne pogodbe se uvrščajo tudi mešane pogodbe, katerih predmet so tako blago kot storitve, če je glavni namen pogodbe prenos lastninske pravice na blagu (npr. pogodbe, ki zajemajo tudi montažo ali vzdrževanje kupljenega blaga, ali naročniške pogodbe, pri katerih potrošnik prejme blago po nižji ceni, hkrati pa se zaveže, da bo določen čas naročnik storitev pri podjetju). Izraz pogodba o opravljanju storitev je v skladu s šestim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU opredeljen kot vsaka pogodba, razen prodajne, na podlagi katere se podjetje zavezuje, da bo za potrošnika opravilo določeno storitev, potrošnik pa bo za to plačal določeno ceno. Če je predmet pogodbe blago in opravljanje storitev, se pogodba šteje za prodajno.

Enaindvajseti odstavek ureja pomen izraza »sredstva za komuniciranje na daljavo«, ki je bil do zdaj opredeljen v drugem odstavku 43. člena in se vsebinsko ne razlikuje od dosedanje ureditve. Gre le za prenos opredelitve v splošne določbe.

Dvaindvajseti odstavek 1. člena določa pomen izraza »poslovni prostor«, ki v skladu s devetim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU zajema nepremične maloprodajne prostore (npr. trgovine), v katerih podjetje stalno opravlja svojo dejavnost, ali premične prodajne prostore, v katerih jo opravlja občasno (npr. stojnice).

Sedemindvajseti odstavek 1. člena določa pomen izraza »pomožna pogodba«. Dosedanja opredelitev je zajemala zgolj pomožne pogodbe v zvezi s pogodbami o časovnem zakupu, dolgoročnem počitniškem proizvodu ter nadaljnji prodaji in zamenjavi, po dopolnjeni ureditvi pa opredelitev zajema tudi pogodbe za blago in storitve, povezane s pogodbo, ki je sklenjena na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov.

Nov osemindvajseti odstavek v skladu s trinajstim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU opredeljuje izraz »javna dražba«. Za javno dražbo se šteje dražba, ki se je potrošnik osebno udeleži ali ima možnost osebne udeležbe na njej. To pomeni, da je dražba javna, če ima potrošnik možnost, da je na njej fizično prisoten. To pomeni, da se uporaba spletnih forumov, ki so na voljo podjetjem in potrošnikom za dražbene namene, ne šteje kot javna dražba v smislu tega zakona.

K 2. členu:

S predlagano spremembo se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2011/83/EU, ki je spremenila Direktivo Sveta 93/13/EGS in Direktivo 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavila Direktivo Sveta 85/577/EGS in Direktivo 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta. S tem členom se tako spremeni druga točka 1.a člena in črta osma točka 1.a člena zakona, v katerem so navedene direktive, ki se s tem zakonom prenašajo v slovenski pravni red.

K 3. členu:

Za 25. členom se dodajo novi 25.a do 25.č člen.

K 25.a členu:

25.a člen, s katerim se v slovenski pravni red prenaša 18. člen Direktive 2011/83/EU, ureja izpolnitev obveznosti iz prodajne pogodbe. Izpolnitev pogodbe ureja tudi OZ, vendar ne določa točnega roka, v katerem mora podjetje izpolniti svojo obveznost. Ker rok za izpolnitev ni bil določen, so imeli potrošniki, v primeru odsotnosti dogovora glede roka težave uveljavljati svoje pravice zaradi zamude z izpolnitvijo s strani podjetja. OZ namreč določa, da morajo stranke svoje obveznosti izpolniti v razumnem roku, pri čemer gre za pravni standard, katerega vsebino lahko v konkretnem primeru določi le sodišče, s čimer so potrošniki slabše varovani, saj gre pri potrošniških pogodbah večinoma za manjše vrednosti in se potrošniki večinoma ne odločajo za sodno varstvo svojih pravic.

Drugi odstavek 25.a člena ureja posledice zamude z izpolnitvijo obveznosti. Potrošnik podjetju, ki zamuja z izpolnitvijo, določi primeren dodaten rok za izpolnitev. Če niti v dodatnem roku ne izpolni svojih obveznosti, lahko potrošnik odstopi od pogodbe. Ureditev v primeru zamude z izpolnitvijo, kadar čas ni bistvena sestavina pogodbe, se delno razlikuje od ureditve po OZ, ki določa, da je pogodba razvezana že po samem zakonu, če dolжник ne izpolni pogodbe v dodatnem roku, razen če upnik zahteva njeno izpolnitev.

Tretji odstavek 25.a člena v skladu z drugim pododstavkom 18. člena Direktive 2011/83/EU ureja posledice zamude z izpolnitvijo prodajne pogodbe, če je čas njena bistvena sestavina. Pri presoji, ali je čas bistvena sestavina pogodbe, se upoštevajo okoliščine ob sklenitvi pogodbe. V takem primeru lahko potrošnik odstopi od pogodbe, ne da bi podjetju pustil na voljo dodaten rok za izpolnitev. Enake posledice nastanejo, če potrošnik obvesti podjetje, da je čas bistvena sestavina pogodbe. Tako kot v prejšnjem odstavku se ureditev delno razlikuje od ureditve po OZ, po kateri je pogodba v takem primeru razvezana že po samem zakonu. Po OZ se morata stranki dogovoriti, da je čas bistvena sestavina, če to ne izhaja iz narave posla, medtem ko ZVPot določa, da zadostuje enostranska potrošnikova izjava, s čimer se zagotavlja dodatno varstvo potrošnika kot šibkejši stranke v razmerju. Potrošnik lahko od pogodbe odstopi tudi, če podjetje zavrne dostavo blaga.

V primeru odstopa od pogodbe po tem členu mora podjetje potrošniku nemudoma vrniti vsa opravljena plačila. Poleg tega lahko potrošnik uveljavlja tudi pravice, ki mu pripadajo po OZ, in sicer lahko zahteva plačilo zamudnih obresti in povračilo škode, saj ta del v ZVPot, ki je v razmerju do OZ *lex specialis*, ni urejen.

K 25.b členu:

Podjetje mora potrošniku zagotoviti informacije iz tega člena, preden ga zavezuje pogodba, ki ni sklenjena na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, če te informacije ne izhajajo že iz okoliščin. Glede določitve trenutka sklenitve pogodbe in trenutka, od katerega zavezuje ponudba, se uporabljajo določila zakona, ki ureja obligacijska razmerja. S to določbo se v slovenski pravni red prenaša 5. člen Direktive 2011/83/EU. Namen tega člena je potrošnikom omogočiti sprejetje preudarne odločitve na podlagi ustreznih informacij, ki so navedene v 25.b členu. Poprodajne storitve so storitve, kot so vzdrževanje, zavarovanje ipd., ki jih prodajalec ponuja po prodaji blaga. Te določbe se uporabljajo tudi za dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na trajnem nosilcu, saj lahko potrošnik pri sklepanju tovrstnih pogodb sprejme preudarno odločitev le, če ima na voljo dovolj informacij. Za prodajo vode v omejeni količini gre, če prodaja npr. kot ustekleničena voda, za prodajo plina v omejeni količini pa gre, če se prodaja npr. v plinskih jeklenkah. V primeru priklopa na distribucijsko omrežje pa ne gre za prodajo v omejeni prostornini ali določeni količini.

Ker bi bilo povečanje administrativnega bremena podjetij (kot so trgovine, pekarnice, trafike ipd.) nesorazmerno glede na korist za potrošnika, je v tretjem odstavku navedena izjema, da se ta člen ne uporablja za pogodbe, ki zajemajo vsakodnevne transakcije in se izpolnijo takoj ob sklenitvi. Pri takšnih poslih gre namreč običajno za manjše vrednosti, ki ne vplivajo bistveno na položaj potrošnika. Podlaga za določitev take izjeme daje Direktiva 2011/83/EU v tretjem odstavku 5. člena.

K 25.c členu:

V tem členu je urejen prenos tveganja za izgubo ali poškodovanje blaga v skladu z 20. členom Direktive 2011/83/EU. Namen tega člena je zagotoviti varstvo potrošnika pred vsakršnim tveganjem izgube ali poškodbe blaga, preden je nad njim pridobil fizično posest. S tem členom se zagotavlja potrošnikovo varstvo med prevozom, ki ga organizira ali izvede podjetje (prodajalec). Potrošniku se zagotavlja varstvo tudi, če sam izbere poseben način dostave, ki ga je ponujalo podjetje.

Ta določba se ne uporablja za pogodbe, pri katerih je dogovorjeno, da potrošnik sam prevzame dostavo blaga ali zanjo zaprosi prevoznika. V takem primeru potrošnik nosi tveganje za izgubo ali poškodovanje, ko prevzame blago ali ko ga prevzame prevoznik, ki ga je izbral potrošnik.

K 25.č členu:

S tem členom se v ZVPot prenaša 22. člen Direktive 2011/83/EU. Podjetje mora od potrošnika pridobiti izrecno soglasje za morebitna dodatna plačila poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost. Pri tem se šteje, da podjetje ni pridobilo soglasja, če ga je pridobilo z uporabo privzetih možnosti, ki so vnaprej označene in jih mora potrošnik posebej zavrniti. S to določbo se preprečuje podjetjem, da bi zaračunavala dodatne stroške, pri čemer potrošnik niti ne bi vedel, da ti stroški lahko nastanejo. Če potrošnik te stroške že plača, je upravičen do njihovega vračila.

K 25.d členu:

S tem členom se v ZVPot prenaša 21. člen Direktive 2011/83/EU. Podjetje potrošniku ne sme zaračunati klica na številko, ki jo ima vzpostavljeno z namenom komuniciranja s potrošniki po sklenitvi pogodbe. Potrošnik plača le osnovno ceno pogovora, ki jo ponuja operater. Tako se podjetjem preprečuje, da bi lahko uporabljala plačljive številke (komercialne številke), če se potrošniki v zvezi s sklenjeno pogodbo obrne na podjetje npr. zaradi reklamacije ali pridobivanja dodatnih informacij.

K 4. členu:

Z novim 27.b členom se prejemnikom plačila, ki jih opredeljuje tretji odstavek 7. člena Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (za prejemnika plačila se šteje fizična ali pravna oseba, ki je predvideni prejemnik denarnih sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije) prepoveduje potrošnikom zaračunavati višje stroške uporabe plačilnih instrumentov od dejanskih. Za dejanske stroške se lahko štejejo stroški, ki jih ponudnik plačilnih storitev (npr. banke) zaračuna podjetju, ki nastopa kot prejemnik plačil. S tem se zagotavlja varstvo potrošnika kot šibkejši stranke v razmerju, ki nima pogajalske moči in se mora večinoma podrediti splošnim pogojem poslovanja podjetij, ki bi lahko določali višje stroške, kot jih je podjetje z uporabo določenega plačilnega instrumenta dejansko imelo. Tako se želi preprečiti, da bi podjetja lahko prikrito zviševala ceno blaga ali storitev. V 27.b členu je urejeno le razmerje med prejemnikom plačil in potrošnikom ter se ne posega v položaj ponudnikov plačilnih storitev (npr. banke in hranilnice). Tudi Direktiva 2011/83/EU v 3. členu, ki ureja področje uporabe, med drugim določa, da se ne uporablja za finančne storitve.

K 5. členu:

Naslov 4.b podpoglavja VI. poglavja se spremeni tako, da vključuje tudi pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, ki so poleg pogodb, sklenjenih na daljavo, urejene v tem podpoglavju. S tem podpoglavjem se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2011/83/EU (popolna uskladitev). Z zakonskim predlogom se na novo oblikuje celotno poglavje, s čimer se bo pripomoglo k večji preglednosti zakona.

K 6. členu:

K 43. členu:

Predlagani člen vsebuje opredelitev izrazov »pogodba, sklenjena na daljavo« in »pogodba, sklenjena zunaj poslovnih prostorov«, ki se urejata v tem podpoglavju.

»Pogodba, sklenjena na daljavo« se od dosedanje opredelitve razlikuje po tem, da ne zajema več pogodb o finančnih storitvah.

Opredelitev »pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov« pa se v skladu s sedmim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU širi tudi na primere, ko je pogodba sklenjena v poslovnih prostorih trgovca takoj za tem, ko je bil potrošnik osebno in posamično obravnavan v prostorih, ki niso bili poslovni prostori podjetja, ali na izletu, ki ga organizira podjetje z namenom ali učinkom trženja in prodaje blaga ali storitev potrošniku.

K 43.a členu:

V tem členu, s katerim se v ZVPot prenaša 3. člen Direktive 2011/83/EU, je urejeno področje uporabe določb o pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov. Predlagani člen določa izjeme, za katere se ne uporabljajo določbe tega zakona o navedenih pogodbah. Določbe o pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, se tako ne uporabljajo za naštetá področja, saj so ta zaradi svoje posebne narave ustrezno urejena z drugimi določbami tega zakona oziroma drugimi predpisi.

Določbe tega podpoglavja se med drugim ne uporabljajo za pogodbe, sklenjene z nosilcem javnega pooblastila, ki je skladno s predpisi zavezan k neodvisnosti in nepristranskosti dajanja informacij. To so predvsem notarji in sodni izvršitelji.

Drugi odstavek v skladu z možnostjo, ki jo državam članicam daje četrti odstavek 3. člena Direktive 2011/83/EU, določa, da se določbe tega zakona ne uporabljajo za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, katerih vrednost je nižja od 20 evrov. S tem so s področja uporabe izključeni nakupi manjših vrednosti, ki za potrošnika ne predstavljajo prevelikega bremena. S to določbo se tudi zmanjšujejo administrativna bremena za podjetja.

K 43.b členu:

Podjetje mora potrošniku zagotoviti informacije iz tega člena pred sklenitvijo pogodbe ali preden potrošnika zavezuje ponudba. S to določbo se v ZVPot prenaša 6. člen Direktive 2011/83/EU. Namen tega člena je potrošnikom omogočiti sprejetje preudarne odločitve na podlagi ustreznih informacij. Pri tem se upoštevajo posebnosti ob nakupih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov. Pri nakupu na daljavo tako potrošnik nima možnosti videti izdelka v živo, temveč se o nakupu odloča zgolj na podlagi informacij, ki jih ima na voljo, zato je treba te z zakonom natančno opredeliti. Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, so nakupi velikokrat za impulzivne in ne dovolj premišljene nakupe, zaradi česar mora potrošnik pred sklenitvijo pogodbe pridobiti vse potrebne informacije, da lahko sprejme preudarno odločitev. Nekatere informacije so take, da jih podjetje mora dati le, če je to potrebno. Tako mu na npr. ni treba dati podatkov, da potrošnik krije stroške vračila blaga ob odstopu od pogodbe, če nima pravice do odstopa ali če te stroške krije podjetje.

Podjetje mora zagotoviti predpisane informacije potrošniku tudi pri pogodbah za dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na trajnem nosilcu. Za prodajo vode v omejeni količini gre, če se prodaja kot npr. ustekleničena voda, za prodajo plina v omejeni količini pa, če se prodaja npr. v plinskih jeklenkah. V primeru priklopa na distribucijsko omrežje pa ne gre za prodajo v omejeni prostornini ali določeni količini.

Tretji odstavek vsebuje pojasnila o izračunu skupne cene pri pogodbah, sklenjenih za nedoločen čas, in pogodbah, ki vsebujejo naročnino. S to določbo bodo poenotena pravila za izračunavanje skupne cene pri tovrstnih pogodbah, kar bo omogočilo potrošnikom enostavnejše primerjanje ponudb različnih podjetij in sprejetje najugodnejše ponudbe.

Četrti odstavek določa ustrezno nadomestitev podatkov o podjetju s podatki dražitelja, ki jih mora prejeti potrošnik v primeru javne dražbe.

S petim odstavkom se ureja možnost naknadnega spreminjanja pogodbe. Informacije, ki jih prejme potrošnik, so sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem obeh strank. Tako se preprečuje, da bi podjetje naknadno enostransko spremenilo pogodbene pogoje.

Podjetje mora potrošniku dati informacije o pravici do odstopa od pogodbe in morebitnih stroških, ki

bi lahko nastali ob uveljavljanju te pravice. Šesti odstavek ponuja podjetjem možnost, da za podajanje teh informacij uporabijo standardizirani obrazec, ki ga pošljejo potrošniku, in tako izpolnijo svojo dolžnost. Z uporabo teh obrazcev naj bi se poenostavilo poslovanje podjetij in zmanjšali administrativni stroški poslovanja.

Namen sedmega odstavka je preprečiti podjetjem, da potrošniku zaračunajo kakršne koli dodatne stroške pri dostavi blaga ali uveljavljanju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik s temi stroški ni bil seznanjen. Potrošnik lahko sprejme najugodnejšo ponudbo le, če ima na voljo podatke o vseh stroških. S to določbo se preprečuje, da bi podjetje izpustilo navedbo teh stroškov in tako ponudilo navidez ugodnejšo ponudbo.

Z osmim odstavkom se določa dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti iz 44. člena, ki je v skladu z devetim odstavkom 6. člena Direktive 2011/83/EU preneseno na podjetje.

Deveti odstavek zagotavlja pravno podlago za določitev vzorčnega obrazca glede podajanja informacij potrošnikom.

K 43.c členu:

43.c člen podrobneje ureja način podajanja informacij iz 43.b člena zakona pri pogodbah, sklenjenih na daljavo. S tem členom se v ZVPot prenaša 8. člen Direktive 2011/83/EU. Drugi in tretji odstavek določata obveznosti podjetja pri pogodbi, ki je bila sklenjena na daljavo z uporabo elektronskih sredstev in zavezuje potrošnika k plačilu. Pri tem mora podjetje potrošnika jasno in nedvoumno seznaniti, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu. S to določbo se preprečuje možnost, da bi potrošnik oddal zavezujoče naročilo, ne da bi bil seznanjen s tem dejstvom. Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, je treba pri zahtevah po informiranju upoštevati tehnične omejitve nekaterih medijev (npr. omejitev števila znakov, dolžina oglasnih sporočil). V tem členu je določeno, katere informacije mora podjetje predložiti potrošniku v primeru obstoja takšnih omejitev ter obveznost predložitve preostalih informacij, ki morajo biti navedene v enostavnem in razumljivem jeziku ali biti na voljo na način, ki je primeren glede na uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo. Podjetje mora tako potrošnika napotiti k drugemu viru informacij (npr. brezplačna telefonska številka, povezava na spletno stran), kjer lahko prejme vse informacije.

Šesti odstavek opredeljuje rok, v katerem mora podjetje zagotoviti potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi, ki vsebuje vse zahtevane informacije, na trajnem nosilcu podatkov. Podjetje mu mora to potrdilo izročiti najpozneje ob dobavi blaga ali začetku opravljanja storitev, razen če je to obveznost izpolnilo že pred sklenitvijo pogodbe. Tako se doseže, da je potrošnik seznanjen z vsemi informacijami, preden začne teči rok za odstop od pogodbe.

Sedmi odstavek določa, da mora potrošnik v nekaterih primerih izrecno zaprositi za začetek izvajanja pogodbe pred iztekom zakonsko določenega odstopnega roka. Če odstopi od pogodbe, mora namreč plačati dejanske stroške. S tem se varuje potrošnik, ki bi moral nositi nekatere stroške, če bi podjetje začelo izvajati pogodbo samovoljno.

K 7. členu:

K a43.č členu:

Predlagani člen ureja posebne zahteve pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov. S tem členom se v ZVPot prenaša 7. člen Direktive 2011/83/EU. Podjetje mora potrošniku zagotoviti, da prejme vse informacije, ki mu jih mora predložiti, na papirju ali drugem trajnem nosilcu, če se potrošnik s tem strinja. Informacije morajo biti navedene na enostaven in razumljiv način ter morajo biti čitljive. Tako se potrošniku omogoči, da se pred sklenitvijo pogodbe seznani z vsemi okoliščinami, ki vplivajo na njegovo odločitev o sklenitvi posla. Prav tako se preprečujejo morebitni spori o tem, ali je podjetje potrošniku dalo vse informacije, ki bi lahko nastali, če bi mu predstavilo te informacije zgolj ustno. Tako mora podjetje potrošniku zagotoviti tudi izvod podpisane pogodbe ali potrdila o sklenitvi pogodbe, s čimer se potrošniku omogoči pridobitev dokazila o sklenjeni pogodbi.

Tretji odstavek v skladu s tretjim odstavkom 7. člena Direktive 2011/83/EU podjetjem nalaga, da od potrošnika zahtevajo, da na trajnem nosilcu zaprosi za začetek opravljanja storitev ali dobave vode, plina ali električne energije, kadar se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku, če potrošnik želi, da se te storitve začnejo opravljati v tem roku. Dodatna zaščita potrošnika je potrebna, ker ta ne more odstopiti od take pogodbe brez

stroškov, temveč mora plačati sorazmerni del skupne vrednosti.

K 8. členu:

K 43.č členu:

Prvi odstavek 43.č člena v skladu z 9. členom Direktive 2011/83/EU določa pravico, da lahko potrošniki v 14 dneh brez navedbe razloga odstopijo od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov. Pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, ne morejo vnaprej videti blaga ter ga posledično ne morejo pregledati in preizkusiti ter na tak način ugotoviti njegove narave, lastnosti in delovanja. Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, potrošniki pogosto privolijo v sklenitev zaradi presenečenja oziroma psihološkega pritiska. Zato jim je treba omogočiti, da imajo ob sklepanju tovrstnih pogodb pravico do odstopa od pogodbe brez navedbe razloga za to.

V naslednjih odstavkih je natančno opredeljen trenutek izteka 14-dnevnega roka za odstop od pogodbe. Potrošnik lahko svojo pravico učinkovito uveljavlja le, če rok za odstop začne teči z dnem, ko je prejel blago, saj ga šele takrat lahko pregleda in preizkusi. Zakon mu tako daje pravico, da odstopi od trenutka sklenitve pogodbe do izteka roka za odstop. Če je predmet pogodbe več kosov blaga, ki jih potrošnik naroči z enim naročilom, ali je dostava sestavljena iz več pošilk ali kosov, lahko potrošnik pregleda in preizkusi blago šele po tem, ko on sam ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, prejme v dejansko posest zadnji kos blaga oziroma pošiljko, zaradi česar je za potrošnika pomemben ta trenutek in ga je zato treba upoštevati pri roku za odstop.

Pri pogodbah, ki vsebujejo redno dostavo blaga v določenem časovnem obdobju, se rok izteče v 14 dneh od dne, ko je potrošnik prejel prvi kos blaga. Pri takih pogodbah gre za več dostav enakovrstnega blaga v določenem obdobju, zato ga lahko potrošnik pregleda in preizkusi že ob prvi dostavi.

Zaradi narave opravljanja storitev začne rok za odstop od pogodbe o opravljanju storitev teči z dnem sklenitve pogodbe.

Predlagani peti odstavek določa primere, v katerih potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov. S tem členom se v ZVPot prenaša 16. člen Direktive 2011/83/EU. Neko blago ali neka storitev zaradi svoje narave ni primerna za vračilo. To velja npr. za blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od tržnih nihanj (blago ali storitve spekulativne narave). Potrošnik tudi nima pravice do odstopa za blago, ki je bilo narejeno po njegovih natančnih navodilih ali mu je bilo očitno prilagojeno (npr. obleka, narejena po meri). Prav tako nima te pravice ob sklenitvi pogodbe o nastanitvi, kadar to pomeni rezervacijo zmogljivosti, ki jih nato podjetje težko zapolni oziroma proda naprej drugemu potrošniku in bi mu zato nastali dodatni stroški (npr. rezervacija hotela, vstopnice za športne ali kulturne prireditve).

K 9. členu:

K a43.d členu:

Navedeni člen podaljšuje odstopni rok, če podjetje potrošniku ni zagotovilo informacij o odstopu od pogodbe. Zaradi pravne varnosti je v skladu z 10. členom Direktive 2011/83/EU določen 12-mesečni zastaralni rok za odstop od pogodbe.

K b43.d členu:

Predlagani člen ureja način uveljavitve pravice do odstopa. S tem členom se v ZVPot prenaša 11. člen Direktive 2011/83/EU. Potrošnik lahko uporabi standardizirani obrazec ali da kakršno koli nedvoumno izjavo, v kateri navede, da odstopa od pogodbe. Z uvedbo enotnega standardiziranega obrazca se postopek poenostavlja in se zagotavlja dodatna pravna varnost. Potrošniku pa se še zmeraj dopušča, da odstopi na podlagi lastne izjave, iz katere nedvoumno izhaja njegova odločitev o odstopu od pogodbe. Tej zahtevi ustreza npr. pismo, telefonski klic ali vračilo blaga z jasno izjavo. Pri tem se šteje, da je potrošnik dal odstopno izjavo pravočasno, če jo pošlje v odstopnem roku. V dosedanjem petem odstavku 43.d člena je bilo določeno, da se vračilo prejetega blaga v roku za odstop od pogodbe šteje za odstop od pogodbe s konkludentnim ravnanjem. Direktiva 2011/83/EU takega načina odstopa od pogodbe ne dopušča več.

Številni potrošniki in podjetja raje komunicirajo prek spletne strani podjetja, zato tretji odstavek podjetju omogoča, da potrošniku da na voljo možnost izpolniti odstopni obrazec na spletu. Če potrošnik izpolni tako izjavo, mu mora podjetje po elektronski pošti nemudoma poslati potrdilo o

prejetju izjave, s čimer potrošnik pridobi dokazilo o dani odstopni izjavi.

Dokazno breme glede pravočasnega odstopa od pogodbe nosi potrošnik, zato je v njegovem interesu, da poda odstopno izjavo na trajnem nosilcu podatkov.

Peti odstavek daje pravno podlago za določitev oblike in vsebine obrazca za odstop od pogodbe.

K 10. členu:

K 43.d členu:

Prvi odstavek 43.d člena, s katerim se v ZVPot prenaša 12. člen Direktive 2011/83/EU, ureja posledice odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov. Če pogodba preneha veljati, preneha veljati tudi pravni temelj za izpolnitev obveznosti, zaradi česar prenehajo vse obveznosti glede izvajanja pogodbe ali glede sklenitve pogodbe, kadar je dal ponudbo za sklenitev potrošnik. Nobena od strank iz naslova pogodbe torej ni več nič dolžna in ne more zahtevati izpolnitve. Namen te določbe je vzpostaviti stanje, kakršno je bilo pred sklenitvijo pogodbe.

Drugi odstavek ureja reparacijske obveznosti podjetja, če potrošnik odstopi od pogodbe. S tem členom se v ZVPot prenaša 13. člen Direktive 2011/83/EU. Če pogodba preneha veljati, preneha veljati tudi pravni temelj za izpolnitev obveznosti in zato ni podlage, da bi podjetje obdržalo prejeta plačila. Tako mora v 14 dneh od prejema obvestila o odstopu vrniti vsa prejeta plačila, vključno s stroški, povezanimi z dostavo blaga in morebitno aro. Dosedanji drugi odstavek 43.d člena je določal 30-dnevni rok za vračilo plačil. Zaradi uskladitve s prvim odstavkom 13. člena Direktive 2011/83/EU se ta rok skrajša na 14 dni.

Podjetje opravi vračilo sredstev z uporabo enakega plačilnega sredstva, kot ga je uporabil potrošnik. Tako ne more vrniti prejetih plačil na primer v bonih podjetja, razen če je tudi potrošnik uporabil bone za nakup. Drugo plačilno sredstvo lahko uporabi le, če je potrošnik to izrecno zahteval, pri čemer potrošnik ne sme trpeti nobenih stroškov.

Podjetje lahko potrošniku ponudi več možnih načinov dostave. Če potrošnik izrecno izbere določeno vrsto dostave (npr. hitra pošta), čeprav mu je bil ponujen tudi običajen način dostave (npr. standardna pošta), ki je cenovno ugodnejši, plača razliko v ceni med tema načinoma potrošnik. S tem določilom se zmanjšujejo obremenitve podjetij, če potrošnik odstopi od pogodbe.

V petem odstavku je določeno, da lahko podjetje zadrži vračilo prejetih plačil do prevzema blaga ali do trenutka, ko potrošnik pošlje dokazilo, da je poslal blago nazaj. V dosedanji ureditvi podjetje ni imelo te možnosti. Gre za uskladitev slovenske ureditve s tretjim odstavkom 13. člena Direktive 2011/83/EU. S tem določilom se želi preprečiti, da bi potrošnik prejel vrnjeno kupnino, blaga pa podjetju ne bi vrnil. Podjetje ima v takem na voljo le sodno varstvo, medtem ko samo ob kršitvi odgovarja tudi prekrškovno. Ker bi podjetje lahko ponudilo, da samo prevzame blago, nato pa bi s prevzemom in posledično vračilom prejetih plačil zavlačevalo, ne sme zadržati vračila prejetih plačil, če je samo ponudilo, da bo prevzelo blago.

Šesti do deseti odstavek v skladu s 14. členom Direktive 2011/83/EU ureja reparacijske obveznosti potrošnika, če izkoristi odstopno pravico. Z uveljavitvijo pravice do odstopa preneha veljati tudi pravni temelj za izpolnitev obveznosti in zato ni podlage, da bi potrošnik obdržal prejeto blago. Dosedanji tretji odstavek 43.d člena je določal 30-dnevni rok za vračilo blaga. Zaradi uskladitve s 14. členom Direktive 2011/83/EU se ta rok skrajša na 14 dni. Šteje se, da je blago vrnjeno pravočasno, če ga potrošnik pošlje v roku. Če podjetje samo ponudi, da bo prevzelo blago, potrošnika 30-dnevni rok ne veže. Potrošnik namreč ne more odgovarjati za ravnanje podjetja.

Potrošniku zaradi odstopa od pogodbe ne smejo nastati nikakršne škodljive posledice. Pri odstopu ga lahko bremeni edino strošek povratnega pošiljanja blaga. Teh stroškov ni dolžan kriti, če podjetje privoli, da jih bo krilo samo, ali če podjetje potrošnika ni seznanilo, da ga ta strošek bremeni.

Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, je včasih blago take vrste, da ga ni mogoče vrniti na običajen način po pošti, predvsem ker ga po pošti ni mogoče poslati zaradi velikosti oziroma je pošiljanje povezano z višjimi stroški. Ker bi imel potrošnik dodatne stroške z pošiljanjem takega blaga, kar bi lahko vplivalo na uveljavitev pravice do odstopa od pogodbe, ga mora podjetje

prevzeti na lastne stroške.

Predlagani deveti odstavek v skladu z drugim odstavkom 14. člena Direktive 2011/83/EU ureja možnost odstopa od pogodbe, če potrošnik v času odstopnega roka uporablja blago na način, ki ni nujno potreben za ugotavljanje njegove narave, lastnosti in delovanja. Potrošnik ob taki uporabi odgovarja za zmanjšano vrednost blaga, ki je posledica take rabe. Če pa ni seznanjen s pravico do odstopa od pogodbe, ne odgovarja za zmanjšanje vrednosti. Pri ugotavljanju narave, lastnosti in delovanja blaga lahko potrošnik z njim ravna ali ga pregleda le v obsegu, ki je dovoljen v trgovini (npr. lahko pomeri oblačilo, vendar ga ne sme nositi ali odstraniti etiket). Z blagom mora ta čas ravnati kot dober gospodar. Glede znižanja vrednosti blaga bi morala podjetja določiti razumne vrednosti, ki ne bi odvrčale potrošnika od uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe.

K 11. členu:

K a43.e členu:

S tem členom se v ZVPot prenaša tretji odstavek 4. člena Direktive 2011/83/EU. Storitve, dobava vode, plina in električne energije, če se ti ne prodajajo v določeni količini ali omejeni prostornini, ter dobava daljinskega ogrevanja so take narave, da jih ni mogoče vrniti. Zato mora potrošnik izrecno zaprositi, da se navedene storitve začnejo opravljati pred iztekom odstopnega roka, če to želi. Če zahteva začetek opravljanja navedenih storitev pred odstopnim rokom, lahko od pogodbe še zmeraj odstopi, vendar mora plačati znesek, ki je sorazmeren z opravljeno storitvijo, dobavljeno vodo, plinom ali električno energijo, če se ti ne prodajajo v določeni količini ali omejeni prostornini, ali dobavljenim daljinskim ogrevanjem. Sorazmerni znesek se izračuna na podlagi cene iz pogodbe, razen če potrošnik dokaže, da je pogodbeni cena nesorazmerna s ceno na trgu. V takem primeru se sorazmerni znesek izračuna na podlagi tržne vrednosti. Za določitev tržne vrednosti se upoštevajo enakovredne storitve drugih podjetij v času sklenitve pogodbe. S tem določilom se podjetju zagotavlja, da prejme ustrezno plačilo za že opravljeno storitev.

Če potrošnik ni prejel informacij, da mora plačati sorazmerni del, ali če je podjetje brez potrošnikove zahteve v odstopnem roku začelo opravljati storitve, dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v določeni količini ali omejeni prostornini, ali dobavo daljinskega ogrevanja, ga ne bremenijo nobeni stroški.

Prav tako potrošnika ne bremenijo stroški celotne ali delne dobave digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, če ni dal predhodnega soglasja, da se začne opravljati storitev pred pretekom odstopnega roka, ali če ni potrdil, da s soglasjem izgubi pravico do odstopa, ali če mu podjetje ni zagotovilo potrdila, s katerim je potrošnik seznanjen, da s tem izgubi pravico do odstopa od pogodbe. S tem določilom se podjetjem preprečuje, da bi potrošnikom ob dobavi digitalne vsebine na neotipljivem nosilcu podatkov onemogočila uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe tako, da jih ne bi pravilno seznanila z njihovimi pravicami.

K b43.e členu:

Predlog na novo določa prenehanje veljavnosti pomožnih pogodb. Teh določb v sedanji ureditvi ni, ker zakon »pomožnih pogodb« v tem delu ni urejal.

K 12. členu:

Predlaga se črtanje 43.e člena. Pravila o izpolnitvi pogodbe, skladno z zahtevami Direktive 2011/83/EU, veljajo za vse pogodbe, zato se urejajo v splošnem delu VI. poglavja.

K 13. členu:

Predlaga se črtanje 43.g člena. Pravila o dokaznem bremenu podjetja se v skladu z Direktivo 2011/83/EU spreminjajo in so urejena pri posameznih členih.

K 14. členu:

45. člen določa prepoved nenaročenih ponudb blaga ali storitev. Z novim drugim odstavkom se ta prepoved širi tudi na nenaročeno dobavo vode, plina, električne energije, če se ti ne prodajajo v določeni količini ali omejeni prostornini, na dobavo daljinskega ogrevanja in finančne storitve.

K 15. členu:

S predlaganim 45.a členom se prenašajo peti in šesti odstavek 8. člena ter 21. člen Direktive 2011/83/EU, ki določajo posebna pravila za sklepanje pogodb na daljavo z uporabo telefona.

Zaradi težav glede soglasja za sklenitev pogodbe po telefonu, ki se pojavljajo v praksi, se s tretjim odstavkom v skladu z možnostjo, ki jo državam članicam daje šesti odstavek 8. člena Direktive 2011/83/EU, določa obveznost podjetja, da pri pogodbah, sklenjenih na daljavo po telefonu, potrošniku pošlje ponudbo. Ta potrošnika zavezuje šele, ko jo podpiše ali da pisno soglasje.

K 16. členu:

Predlaga se črtanje podpoglavja 4.c »Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov« ter 46., 46.a, 46.b in 46.c člena, ki urejajo pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov. Pravila, ki veljajo za tovrstne pogodbe, se skladno z Direktivo 2011/83/EU korenito spreminjajo in se izenačujejo s pravili, ki veljajo za pogodbe, sklenjene na daljavo, zaradi česar se urejajo z določbami 4.b podpoglavja.

K 17. členu:

V VI. poglavju se predlaga črtanje naslova 4.d) podpoglavja »Pogodbe o dobavi energije in vode«, ker to področje ni več urejeno v ZVPot, zaradi česar to podpoglavje ne vsebuje nobenega člena.

K 18. členu:

S tem členom se predlaga novo 4.e podpoglavje, v katerem se ureja trženje finančnih storitev na daljavo. To področje ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih potrošnikom storitev na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7ES in 98/27/ES.

V dosednji ureditvi je bilo to področje urejeno v okviru pogodb sklenjenih na daljavo, vendar se je s prenosom Direktive 2011/83/EU, ki iz področja uporabe izvzema finančne storitve, precej spremenilo, zato se trženje finančnih storitev ureja v posebnem podpoglavju.

K 48.a členu:

Predlagani prvi odstavek opredeljuje pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo. V dosednji ureditvi je bila ta pogodba opredeljena v 43. členu.

Predlagani drugi odstavek popolnoma izraža vsebino drugega odstavka 1. člena Direktive 2002/65/ES, ki določa posebnost za trajnejša pogodbeno razmerja, sicer pogosta pri finančnih storitvah (npr. odprtje bančnega računa, pridobitev kreditne kartice ali sklenitev pogodbe o upravljanju portfelja). Kadar se opravljajo posamezne transakcije na podlagi takega razmerja (npr. nalog za nakazilo, polog sredstev na bančni račun, plačilo s kreditno kartico), ne bi bilo smiselno, če bi bilo treba ob vsaki od njih izpolniti dolžnost obveščanja in računati z morebitnim potrošnikovim odstopom, zato direktiva v drugem odstavku 1. člena predvideva uporabo svojih določb le za osnovno pogodbo (t. i. začetni sporazum), ne pa za vsak posamezen posel. Če osnovne pogodbe ni in so posamezni posli opravljeni v določenem času med istima strankama iste vrste, se določbe glede dolžnosti obveščanja uporabljajo le za prvi posel (če med njimi ne poteče več kot eno leto).

K 48.b členu

Predlagani člen upošteva zahteve Direktive 2002/65/ES iz 3. člena o dolžnostih obveščanja, ki jih ima podjetje, ki želi s potrošnikom skleniti pogodbo o finančnih storitvah na daljavo. Potrošnik mora biti seznanjen s podrobnimi podatki o ponudniku, finančni storitvi, pogodbi, sklenjeni na daljavo, in pravnih sredstvih, ki jih ima na voljo.

Z drugim in tretjim odstavkom se v ZVPot prenaša tretji odstavek 3. člena Direktive 2002/65/ES, v katerem so določeni podatki, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošniku pri komuniciranju po telefonu.

K 48.c členu:

S prvim odstavkom se v ZVPot prenaša 5. člen Direktive 2002/65/ES, po katerem mora podjetje potrošniku pri pogodbah o finančnih storitvah vse podatke, s katerimi ga mora seznaniti pred sklenitvijo pogodbe oziroma oddajo ponudbe, do tega trenutka tudi zagotoviti na papirju ali drugem primernem trajnem nosilcu podatkov. V praksi obveznost podjetja glede seznanitve s podatki in obveznost njihovega zagotavljanja potrošniku v ustrezni obliki praviloma sovpadata, saj je treba obe izpolniti do trenutka sklenitve pogodbe. Izjema velja le za primer, če je na potrošnikovo željo za sklenitev pogodbe uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, ki zaradi svojih tehničnih značilnosti dajanja podatkov v zahtevani obliki ne omogoča.

Z drugim odstavkom se v ZVPot prenaša vsebina tretjega odstavka 5. člena Direktive 2002/65/ES.

K 48.č členu:

S prvim in drugim odstavkom 48.a člena se v ZVPot prenaša prvi odstavek 6. člena Direktive 2002/65/ES, ki ureja pravico do odstopa od pogodbe. Potrošnik lahko od pogodbe odstopi v 14 dneh od sklenitve, za odstop od pogodb o življenjskem zavarovanju, ki jih zajema Direktiva 90/619/EGS, sklenjenih na daljavo, in pogodb, sklenjenih na daljavo, ki zadevajo osebna pokojninska zavarovanja, saj gre pri tem za pogodbe sklenjene za daljši čas in katerih vsebina je za potrošnika lahko zelo zapletena ter zahteva ustrezno znanje, pa je določen daljši rok, in sicer 30 dni. Na podlagi navedenega se potrošnikom omogoča, da se z vsebino pogodb dobro seznani, poiščejo morebitno pravno moč in se na podlagi ustreznih informacij odločajo, ali želijo, da pogodba ostane v veljavi in so z njo vezani.

S tretjim odstavkom se v skladu z drugim odstavkom 6. člena Direktive 2002/65/ES določa katalog izjem, pri katerih se pravica do odstopa ne uporablja oziroma je potrošnika nima. Kadar pravica do odstopa ne velja, ker je potrošnik izrecno zahteval izpolnitev pogodbe, bi moralo podjetje v skladu z načelom vestnosti in poštenja v prometu potrošnika o tem tudi pravočasno obvestiti.

K 48.d členu:

Drugi odstavek se nanaša na plačilo za storitev, opravljeno pred uresničenjem pravice do odstopa od pogodbe, in je uvrščen med določbe o posledicah odstopa. Z njim se v ZVPot prenaša vsebina 7. člena Direktive 2002/65/ES. Potrošnik je zavezan plačati del ali celotno storitev, ki mu je bila dejansko opravljena, le, če je bil na to pravno posledico izrecno opozorjen in če je z začetkom izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka izrecno soglašal. S tem odstavkom se prenaša tudi zahteva Direktive 2002/65/ES iz prvega odstavka 6. člena, po kateri potrošnika zaradi uresničitve ne sme doleteti pogodbena kazen.

Drugi odstavek določa, da mora potrošnik plačati sorazmerni znesek za opravljeno storitev le, če je bil na to pravno posledico izrecno opozorjen in če je z začetkom izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka izrecno soglašal.

V tretjem in četrtem odstavku se urejajo reparacijske obveznosti potrošnika in podjetja ob uresničenju pravice do odstopa. S tem odstavkom se v ZVPot prenašata četrti in peti odstavek 7. člena Direktive 2002/65/ES.

K 48.e členu:

V predlaganem členu je uresničena možnost, ki jo Direktiva 2002/65/ES glede dokaznega bremena daje državam članicam v 15. členu. Podjetje mora dokazovati, da je izpolnilo svoje obveznosti v zvezi z obveščanjem potrošnika, in potrošnikovo soglasje za sklenitev pogodbe. Kadar je to primerno (tj. kadar bo podjetje glede na dane okoliščine to dokazalo lažje od potrošnika), mora podjetje dokazati tudi izpolnitev pogodbe.

K 19. členu:

S tem členom se odpravljajo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave, ki je bila v ZVPot prenesena z novelo ZVPot-E, na kar je opozorila tudi Evropska komisija. Namen prvega odstavka je zagotoviti, da bo potrošnik še posebej seznanjen s pravico do odstopa od pogodbe. Z drugim odstavkom pa se skladno z direktivo določa, da morata pogodbo podpisati obe pogodbeni stranki in ne le potrošnik.

K 20. členu:

S tem členom se besedilo prvega odstavka 60.č člena usklajuje s 7. členom Direktive 2008/122/ES. V dosednji ureditvi je bilo določeno, da se sporočilo o odstopu od pogodbe šteje za pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku. Direktiva pa ne določa načina pošiljanja sporočila. S predlagano spremembo se način pošiljanja obvestila širi tudi na druga komunikacijska sredstva (npr. elektronska pošta).

K 21. členu:

S predlagano spremembo se določa upravni ukrep, ki ga pristojni inšpektorat lahko izda zoper podjetje, ki ne upošteva določil četrtega odstavka 25.a člena. Potrošnik bi drugače lahko zahteval vračilo plačil le prek sodišča. Ker gre pri potrošniških pogodbah večinoma za manjše vrednosti, se potrošniki kot ekonomsko šibkejša stranka večinoma ne odločajo za sodno uveljavljanje pravic. S predlagano spremembo bo poenostavljen postopek uveljavljanja pravic za potrošnike.

K 22. členu:

S tem členom se zaradi sprememb in dopolnitev zakona v delu, ki se nanaša na izpolnitev pogodbe, sklepanje pogodb, ki niso sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, prenos nevarnosti uničenja, stroške uporabe plačilnih instrumentov, pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, spreminjajo in dopolnjujejo tudi kazenske določbe. Na novo se določajo prekrški (8.a, 13., 14., 15., 16., 17. in 18. točka) za neupoštevanje določb zakona na zgoraj navedenih področjih.

K 23. členu:

S tem členom se zaradi sprememb in dopolnitev zakona v delu, ki se nanaša na sklepanje pogodb, ki niso sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, dopolnjujejo kazenske določbe. Na novo se določa prekršek (1.h točka), če podjetje ob sklepanju pogodb, ki niso sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, potrošniku ne da vseh zahtevanih informacij.

K 24. členu:

S tem členom se določa rok, v katerem mora minister, pristojen za gospodarstvo, izdati pravilnika, ki bosta določala obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ter obliko in vsebino odstopnega obrazca.

K 25. členu:

Ta člen določa začetek veljavnosti zakona. Zakon začne veljati 13. junija 2014, ker Direktiva 2011/83/EU predpisuje, da se določila uporabljajo za pogodbe, sklenjene po 13. juniju 2014.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen

(1) Ta zakon ureja pravice potrošnikov in potrošnic (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov) pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga in storitev s strani podjetij in določa dolžnosti državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo.

(2) Po tem zakonu je potrošnik fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago in storitve za namene izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti.

(3) Po tem zakonu se šteje za podjetje pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost.

(4) Obveznosti, ki jih ima po tem zakonu podjetje, se nanašajo tudi na zavode in druge organizacije oziroma druge fizične osebe, ki zagotavljajo potrošnikom blago in storitve.

(5) Trajni nosilec podatkov je nosilec podatkov, ki potrošniku omogoča trajno shranjevanje nanj naslovljenih podatkov ali informacij, trajen dostop do njih in njihovo reprodukcijo.

(6) Dajalec garancije je podjetje, ki izda, ponuja ali oglašuje garancijo.

(7) Za distributerja izdelka, ki ni proizveden v Republiki Sloveniji, se šteje podjetje, ki kot prvo v distribucijski verigi izdelek da na trg Republike Slovenije.

(8) Proizvajalec je po tem zakonu podjetje, ki izdeluje končne izdelke ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine ali oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na izdelku predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik in distributer izdelka, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katerakoli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja.

(9) Za uvoznika izdelka se šteje vsakdo, kdor uvozi izdelek na carinsko območje Evropske skupnosti.

(10) Po tem zakonu so storitve informacijske družbe tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo preko svetovnega spleta oziroma interneta in vključujejo prodajo storitev in blaga na podlagi sklepanja pogodb preko svetovnega spleta oziroma interneta ter brezplačne storitve kot so posredovanje podatkov in oglasna sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom.

(11) Po tem zakonu je ponudnik storitev informacijske družbe vsako podjetje, ki nudi storitve iz prejšnjega odstavka.

(12) Finančne storitve po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga vrednostnih papirjev investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnega prometa in potrošniških kreditov.

(13) Organizator potovanja je podjetje, ki organizira turistične aranžmaje in jih prodaja ali ponuja v prodajo, neposredno ali posredno prek prodajalca. Prodajalec, ki prodaja turistični aranžma, ki ga je sestavil organizator potovanja, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, se šteje za organizatorja potovanja.

(14) Prodajalec potovanja je podjetje, ki prodaja ali ponuja v prodajo turistični aranžma, ki ga je

sestavil organizator potovanja.

(15) Posrednik je podjetje, ki se s pogodbo zaveže v imenu in za račun potrošnika kupiti turistični aranžma ali eno ali več turističnih storitev, ki omogočajo določeno potovanje.

(16) Pogodba o časovnem zakupu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila od podjetja pridobi v uporabo nepremičnine in premičnine, ki potrošniku omogočajo namestitev čez noč za več kot eno obdobje uporabe. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovitev ali drugo podaljšanje pogodbe.

(17) Pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila, od podjetja pridobi predvsem pravico do popustov ali drugih ugodnosti glede nastanitve, ločeno ali skupaj s potovanjem ali drugimi storitvami. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovitev ali drugo podaljšanje pogodbe.

(18) Pogodba o nadaljnji prodaji po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero podjetje potrošniku proti plačilu nadomestila pomaga pri prodaji ali nakupu časovnega zakupa ali dolgoročnega počitniškega proizvoda.

(19) Pogodba o zamenjavi po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero se potrošnik proti plačilu nadomestila vključi v sistem zamenjave, ki mu omogoča namestitev čez noč ali druge storitve, v zameno pa potrošnik drugim osebam začasno dovoli, da uživajo pravice, ki izvirajo iz njegove pogodbe o časovnem zakupu.

(20) Pomožna pogodba po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero potrošnik pridobi pravico do storitev, ki so povezane s pogodbo o časovnem zakupu ali pogodbo o dolgoročnem počitniškem proizvodu in ki jih ponuja podjetje ali tretja stranka na podlagi dogovora med tretjo stranko in podjetjem.

(21) Pravice, ki potrošniku pripadajo po tem zakonu, ne posegajo v njegove pravice, ki jih ima po splošnih predpisih o obligacijskih razmerjih.

(22) Pravice, ki pripadajo potrošniku po tem zakonu, s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

- Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999 o spremembi Direktive Sveta 85/374/EGS o prilagajanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20);
- Direktiva Sveta 85/577/EGS z dne 20. decembra 1985 za varstvo potrošnika v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov (UL L št. 372 z dne 31. 12. 1985, str. 31);
- Direktiva Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L št. 158 z dne 23. 6. 1990, str. 59);
- Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L št. 95 z dne 21. 4. 1993, str. 29);
- Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zjamčenih vlog (UL L št. 135 z dne 31. 5. 1994, str. 5) in
- Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33, z dne 3. februarja 2009, str. 10);
- Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L št. 84 z dne 26. 3. 1997, str. 22);

- Direktiva 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (UL L št. 144 z dne 4. 6. 1997, str. 19), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319, z dne 5. 12. 2007, str. 1);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997 o spremembi Direktive 84/450/EGS o zavajajočem oglaševanju, tako da vključuje primerjalno oglaševanje (UL L št. 290 z dne 23. 10. 1997, str. 18);
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/6/ES z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L št. 80 z dne 18. 3. 1998, str. 27);
- Direktiva 98/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 51), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 11. 6. 2005, str. 22);
- Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L št. 171 z dne 7. 7. 1999, str. 12),
- Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L št. 178 z dne 17. 7. 2000, str. 1);
- Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L št. 271 z dne 9. 10. 2002, str. 16), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/64/ES.

b) Pogodbe, sklenjene na daljavo

43. člen

(1) Za pogodbe, sklenjene na daljavo, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, vključno s finančnimi storitvami, ki so sklenjene med podjetjem in potrošnikom na podlagi organiziranega programa za ponujanje blaga ali storitev na daljavo, ki ga vodi podjetje in ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komunikacijo na daljavo, vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

(2) Sredstva za komuniciranje na daljavo so tista sredstva komunikacije, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank.

(3) Sredstva za komuniciranje na daljavo so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet oziroma internet.

43.a člen

(1) Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih na daljavo, se ne uporabljajo za:

1. pogodbe o gradnji in prodaji nepremičnin ter pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah razen oddaje v najem;
2. pogodbe o časovnem zakupu nepremičnin, ki so urejene z določbami od 59. do 60.e člena tega zakona;
3. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;
4. pogodbe o nastanitvi, prevozu, gostinskih storitvah, dobavi hrane in pijače, obisku prireditelj in storitvah za prosti čas, kjer se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost v točno določenem trenutku ali v točno določenem roku;

5. pogodbe, ki so sklenjene:
- s pomočjo prodajnih avtomatov;
 - z operaterji telekomunikacij ob uporabi javnih telefonskih govorilnic;
 - na javni dražbi.

(2) Pri pogodbah o finančnih storitvah, ki obsegajo začetni sporazum o storitvi, temu pa sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega zakona uporabljajo samo za začetni sporazum. Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se določbe 43.b in 43.c člena tega zakona uporabljajo samo pri prvem poslu. Kadar pa se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

43.b člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, mora potrošnik dobiti v času, ki je primeren glede na sredstvo komunikacije, najkasneje pa preden ga zavezuje pogodba ali ponudba, naslednje informacije:

1. firmo in sedež podjetja;
2. bistvene lastnosti blaga ali storitve, vključno z najkrajšim rokom trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se izpolnitev;
3. ceno blaga ali storitve, vključno z vsemi davki in drugimi dajatvami;
4. morebitne stroške dostave;
5. podrobnejšo ureditev plačila ter načina in roka dobave ali izpolnitve;
6. opis pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č členom tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s 43.č členom nima pravice do odstopa mora biti o tem izrecno obveščen;
7. stroške, povezane z uporabo komunikacijskega sredstva, če se ti stroški razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;
8. rok veljavnosti podatkov iz 2., 3. in 5. točke tega odstavka.

(2) V primeru, da gre za sklenitev pogodbe v okviru storitev informacijske družbe, morajo biti, poleg podatkov, navedenih v prejšnjem odstavku, in podatkov, navedenih v četrtem odstavku 2. člena tega zakona, pred sklenitvijo pogodbe potrošniku na voljo naslednje informacije:

1. točna navedba tehničnih korakov, ki vodijo do sklenitve pogodbe;
2. navedba ali bo sklenjena pogodba shranjena pri podjetju in na kakšen način bo možen dostop do nje;
3. navedba tehnoloških sredstev, ki omogočajo prepoznavanje in popravljanje napak pred oddajo naročila;
4. jeziki, v katerih je možno skleniti pogodbo.

(3) V vsakem primeru pa je podjetje, razen če se pogodba sklene izključno z izmenjavo elektronske pošte ali primerljivih posameznih sporočil, dolžno potrošniku, takoj po prejemu naročila, potrditi naročilo, in sicer v elektronski obliki ter posredovati pogodbeni določila v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo.

(4) Kadar je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se izpolnitev pogodbe, mora podjetje potrošnika ob vsakem komuniciranju ali izpolnitvi pogodbe seznaniti z načinom prekinitve te pogodbe.

(5) Podatki iz tega člena, katerih komercialni namen mora biti jasno izražen, morajo biti predstavljeni jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri tem pa je treba upoštevati načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki po zakonodaji držav članic niso poslovno sposobne.

(6) V primeru, da gre za sklenitev pogodbe o finančnih storitvah, mora potrošnik poleg podatkov iz prvega odstavka dobiti tudi naslednje informacije:

1. opis glavnih značilnosti finančne storitve;
2. glavno poslovno dejavnost podjetja in vse naslove, ki so pomembni v poslovnem odnosu med potrošnikom in podjetjem;
3. identiteto in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, kjer ima potrošnik stalno

- prebivališče, ter identiteto, naslov in funkcijo morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni podjetje;
4. če je podjetje vpisano v sodni ali drug javni register, register, v katerega je vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake;
 5. če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje, podatke o ustreznem nadzornem organu;
 6. skupno ceno, ki jo mora za finančno storitev potrošnik plačati podjetju, vključno z vsemi provizijami, taksami in izdatki ter vsemi davki, ki jih podjetje odvede pri opravi storitve, ali, če natančne cene ni mogoče navesti, osnovo za njen izračun, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;
 7. po potrebi ustrezno opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s posebnim tveganjem ali pa je njihova cena podvržena nihanjem na finančnih trgih, na katere podjetje nima vpliva, kot tudi opozorilo, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;
 8. opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov in/ali stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje;
 9. podatke o morebitnem znesku, ki ga mora potrošnik plačati v primeru odstopa od pogodbe na podlagi petega odstavka 43.d člena tega zakona;
 10. podatke o tem, ali je potrošniku dostopen mehanizem za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma;
 11. pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in o pristojnem sodišču;
 12. omejitve glede obdobja veljavnosti danih informacij, ki so na voljo;
 13. informacije o obstoju sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja bančništvo, zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
 14. informacije o pravicah v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi.

(7) V primeru, ko gre za pogodbo o finančnih storitvah, se morajo pri ustnih sporočilih po telefonu na začetku vsakega pogovora jasno predstaviti identiteta podjetja, ki opravlja finančne storitve in poslovni namen telefonskega klica ter ob izrecnem potrošnikovem soglasju samo informacije o identiteti osebe, ki je v stiku s potrošnikom, in o njeni povezavi s podjetjem, ki opravlja finančne storitve, informacije iz 6. točke prvega odstavka tega člena ter 1., 6., 8. in 9. točke šestega odstavka tega člena.

(8) Podjetje, ki opravlja finančne storitve, mora obvestiti potrošnika, da mu bodo na njegovo zahtevo posredovane dodatne informacije iz prvega in šestega odstavka tega člena. Podjetje, ki opravlja finančne storitve, mora v vsakem primeru izpolniti svojo obveznost iz 43.c člena tega zakona.

(9) Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika in s potrošnikovim soglasjem za sklenitev pogodbe je na strani podjetja.

43.c člen

(1) Podjetje mora potrošniku v primernem času zagotoviti na primernem trajnem nosilcu podatkov podatke iz prejšnjega člena vendar najkasneje ob dobavi blaga ali začetku opravljanja storitve, če mu ti podatki niso bili dani na takšen način že prej.

(2) V roku iz prejšnjega odstavka mora podjetje zagotoviti še:

- pisno obvestilo o pravici do odstopa od pogodbe iz 43.č člena tega zakona ter o načinu in pogojih izvrševanja te pravice oziroma pisno obvestilo, da potrošnik v primerih iz petega odstavka 43.č člena te pravice nima;
- naslov, kamor lahko potrošnik pošlje svoje ugovore, pripombe, zahtevke in izjave;
- podatke o servisni službi in veljavnih garancijskih pogojih;
- pogoje za odpoved pogodbe pri pogodbah, sklenjenih za nedoločen čas, oziroma pri pogodbah, sklenjenih za čas daljši od enega leta.

(3) V primeru pogodbe o finančnih storitvah morajo biti potrošniku podatki iz prejšnjega člena ter podatki o vseh pogodbenih pogojih zagotovljeni na primernem trajnem nosilcu podatkov že v času,

preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba. Izjemoma lahko podjetje izpolni svojo obveznost iz tega odstavka takoj po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve podatkov in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

(4) Potrošnik lahko kadarkoli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju. Poleg tega ima potrošnik pravico do spremembe sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je to nezdržljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

(5) Določbi prvega in drugega odstavka se ne uporabljata za storitve, ki se opravijo neposredno preko sredstva za komuniciranje na daljavo, če gre za enkratno storitev, ki jo zaračunava operater komunikacijskega sredstva. Tudi v tem primeru pa ima potrošnik pravico dobiti točen naslov, kamor lahko pošlje svoje pritožbe.

(6) Za primeren trajni nosilec podatkov velja tisti nosilec podatkov, ki potrošniku omogoča shranjevanje nanj naslovljenih podatkov tako, da so mu dostopni za kasnejšo uporabo v obdobju, primernem glede na namen podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predstavitev shranjenih podatkov. Primerna oblika je predvsem pisno obvestilo.

43.č člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v štirinajstih dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo in pogodbah, sklenjenih na daljavo, ki zadevajo osebna pokojninska zavarovanja, je ta rok 30 dni. Pri pogodbah o finančnih storitvah rok za odpoved ne začne teči, dokler podjetje ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 43.c člena tega zakona. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je pošiljka oddana v roku.

(2) Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

(3) Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 43.c člena tega zakona po dobavi blaga, začne teči štirinajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti, če še ni pretekel rok treh mesecev iz naslednjega odstavka.

(4) Če podjetje ni v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, traja rok za odstop od pogodbe tri mesece. Ta rok začne teči pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe. S potekom tega roka ugasne pravica potrošnika, da od pogodbe odstopi.

(5) Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena:

1. pri pogodbah, katerih predmet je blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katere podjetje nima nobenega vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, kot npr. pri pogodbah o storitvah v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami ter zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa, ter opcijami za nakup ali prodajo kateregakoli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;
2. pri pogodbah, katerih predmet je blago, ki je bilo izdelano po natančnih navodilih potrošnika, ki je bilo prilagojeno njegovim osebnim potrebam, ki zaradi svoje narave ni primerno za vračilo, ki je hitro pokvarljivo ali kateremu je že potekel rok uporabe;
3. pri pogodbah o dobavi avdio ali video posnetkov ali računalniških programov, če je potrošnik odprl varnostni pečat;
4. pri pogodbah o dobavi časopisov, revij in periodičnih publikacij;
5. pri pogodbah za igre na srečo in storitvah loterije;
6. pri zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtijago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih

- pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
7. pri pogodbah o finančnih storitvah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno željo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uresničil svojo pravico do odstopa od pogodbe.

(6) Edini strošek, ki bremeni potrošnika v zvezi z odstopom od pogodbe, je neposreden strošek vračila blaga, razen v primeru iz petega odstavka naslednjega člena.

43.d člen

(1) Če je potrošnik v primeru iz prejšnjega člena odstopil od pogodbe, mu mora podjetje vrniti vsa opravljena plačila.

(2) Vračilo plačil mora podjetje opraviti takoj, ko je to mogoče, najkasneje pa v tridesetih dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe. Če podjetje zamudi z vračilom plačil, mora potrošniku poleg zakonitih zamudnih obresti plačati še eno desetino prejetih plačil za vsakih dopolnjenih trideset dni zamude pri vračilu.

(3) Če je potrošnik znesek ali blago že prejel in od pogodbe odstopi, mora prejetu vrniti podjetju v tridesetih dneh po sporočilu iz prvega odstavka prejšnjega člena. Prejeto blago mora vrniti nepoškodovano in v nespremenjeni količini, razen če je blago uničeno, pokvarjeno, izgubljeno ali se je njegova količina zmanjšala, ne da bi bil za to kriv potrošnik.

(4) Vrnitev prejetega blaga podjetju v roku za odstop od pogodbe se šteje za sporočilo o odstopu od pogodbe.

(5) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje od njega zahteva plačilo storitve, ki jo je zanj dejansko opravilo. Izpolnjevanje pogodbe se lahko začne šele s potrošnikovim soglasjem. Plačilo mora biti sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni. Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo le, če dokaže, da je bil potrošnik o njem ustrezno obveščen v skladu z 9. točko šestega odstavka 43.b člena tega zakona.

43.e člen

(1) Podjetje mora izpolniti svoje obveznosti iz pogodbe v roku trideset dni od sklenitve pogodbe, razen če se stranki nista dogovorili drugače.

(2) Če podjetje ne more izpolniti svoje obveznosti, ker blago ni na razpolago ali ker ni pogojev za opravljanje storitve, mora podjetje o tem takoj obvestiti potrošnika in mu vrniti vsa opravljena plačila. Za vračilo plačil se uporablja določba drugega odstavka 43.d člena tega zakona.

43.g člen

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika ter s potrošnikovim soglasjem za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, pa tudi za izpolnitev pogodbe, je na strani podjetja.

45. člen

Nenaročene ponudbe blaga ali storitve, ki pozivajo potrošnika k takojšnjemu ali odloženemu plačilu, niso dovoljene. Potrošnik nima nikakršnih obveznosti v primeru nenaročene ponudbe blaga ali storitve. Če potrošnik na ponudbo ne odgovori, se ne šteje, da ponudbo sprejema.

45.a člen

(1) Podjetje lahko uporablja sistem klicev brez posredovanja človeka, faksimile napravo, elektronsko pošto in drugo obliko elektronskega komuniciranja samo z vnaprejšnjim soglasjem posameznega potrošnika, ki mu je sporočilo namenjeno.

(2) Pri telefonskih pogovorih mora oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik, na začetku

vsakega razgovora s potrošnikom razkriti firmo in sedež podjetja in jasno povedati, da gre za klic, ki ima komercialni namen.

(3) Če potrošnik pri kateremkoli stiku, vzpostavljenim s sredstvom za komunikacijo, ki omogoča osebna sporočila, izjavi, da ne želi več prejemati sporočil na takšen način, mu podjetje ne sme več pošiljati nobenih sporočil, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve.

(4) Podjetje potrošniku ne sme zaračunati stroškov za storitve iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

c) Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov

46. člen

(1) Za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene:

1. med srečanjem izven poslovnih prostorov podjetja ali
2. med obiskom zastopnika ali pooblaščenca podjetja na potrošnikovem domu, na domu drugega potrošnika ali na delovnem mestu potrošnika, če do obiska ne pride na izrecno potrošnikovo željo.

(2) Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, čeprav do obiska pride na izrecno željo potrošnika, vendar potrošnik v trenutku, ko je obisk zahteval, ni vedel ali ni mogel vedeti, da dobava blaga ali opravljanje storitve, ki je predmet te pogodbe, ne sodi med dejavnosti, za katere je podjetje registrirano.

(3) Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene tako, da podjetje sprejme potrošnikovo ponudbo za sklenitev pogodbe, če je bila ponudba za sklenitev pogodbe dana v okoliščinah, ki so podobne tistim iz prvega in drugega odstavka tega člena (sejmi).

46.a člen

Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se ne uporabljajo za:

1. pogodbe o gradnji, prodaji in najemu nepremičnin in pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah;
2. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;
3. pogodbe o dobavi blaga in opravljanju storitev, če so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - pogodba je sklenjena na podlagi kataloga podjetja, ki ga je potrošnik imel možnost preučiti v odsotnosti zastopnika ali pooblaščenca podjetja;
 - potrošnik in zastopnik ali pooblaščenec podjetja imata s to in naslednjimi pogodbami namen vzpostaviti stalno zvezo;
 - katalog in pogodba vsebujeta jasno določilo, da ima potrošnik pravico, da lahko podjetju vrne blago v roku, ki ni krajši od petnajst dni po prejemu ali da v istem roku odstopi od pogodbe, ne da bi pri tem imel kako drugo obveznost, razen da primerno hrani blago;
4. zavarovalne pogodbe;
5. pogodbe, katerih predmet so vrednostni papirji;
6. pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik iz naslova te pogodbe ne presega 12 eurov.

46.b člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, mora podjetje potrošniku izročiti v rokih iz drugega odstavka tega člena pisno obvestilo, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora podjetje izročiti potrošniku:

- v primeru iz prvega odstavka 46. člena tega zakona ob sklenitvi pogodbe;
- v primeru iz drugega odstavka 46. člena tega zakona najkasneje ob sklenitvi pogodbe;
- v primeru iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, ko je bila dana ponudba.

46.c člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v štirinajstih dneh podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

(2) Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 46.b člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

(3) Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 46.b člena tega zakona po dobavi blaga, začne teči štirinajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti.

(4) Za način izvršitve in omejitve pravice do odstopa ter vračilo prejetega blaga in že plačane kupnine se smiselno uporabljajo določbe 43.č in 43.d člena tega zakona.

60.a člen

(1) Preden postane pogodba ali ponudba za potrošnika zavezujoča, mora podjetje potrošniku na jasen in razumljiv način brezplačno pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku, zagotoviti vse informacije, ki so določene v obrazcu iz šestega odstavka tega člena (predpogodbene informacije).

(2) Za državljane Republike Slovenije ali osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji mora biti obrazec iz šestega odstavka tega člena v slovenskem jeziku. Če ima potrošnik stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva predpogodbene informacije tudi v uradnem jeziku te države.

(3) Predpogodbene informacije morajo biti sestavni del pogodbe. Če pogodbeni stranki ne skleneta drugačnega dogovora, se pred sklenitvijo pogodbe lahko spremeni vsebina obrazca iz šestega odstavka tega člena le, če to narekujejo okoliščine, na katere podjetje ni imelo vpliva. Podjetje mora spremembe v pogodbi izrecno navesti in jih potrošniku pred sklenitvijo pogodbe sporočiti pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku.

(4) Pred sklenitvijo pogodbe mora podjetje potrošnika izrecno opozoriti na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom. Odstopni obrazec iz šestega odstavka tega člena je sestavni del vsake pogodbe in ga potrošniku zagotovi podjetje.

(5) Pogodba mora poleg informacij, ki so vsebovane v obrazcu iz šestega odstavka tega člena vsebovati tudi ime, priimek, stalno prebivališče in podpis potrošnika ter datum in kraj podpisa pogodbe.

(6) Obliko in vsebino obrazcev z informacijami za pogodbe ter odstopni obrazec s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

60.č člen

(1) Potrošnik ima pravico, da v štirinajstih koledarskih dneh od sklenitve pogodbe ali predpogodbe podjetje pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov obvesti, da odstopa od pogodbe ali predpogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razloge za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

(2) Odstopni rok za uveljavljanje pravice iz prejšnjega odstavka tega člena začne teči od sklenitve pogodbe ali predpogodbe. Če potrošnik prejme pogodbo ali predpogodbo po dnevu njene sklenitve,

začne teči rok z dnem, ko potrošnik prejme pogodbo ali predpogodbo.

(3) Če podjetje ni izpolnilo odstopnega obrazca pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku in ga ni izročilo potrošniku, kot to zahtevata četrti odstavek 60.a člena tega zakona in osmi odstavek tega člena, začne teči rok iz prvega odstavka tega člena z dnem, ko potrošnik prejme ta obrazec, a najkasneje eno leto po sklenitvi oziroma prejemu pogodbe ali predpogodbe.

(4) Če se potrošniku pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je na voljo in dostopen potrošniku na predpisanih obrazcih ne zagotovijo predpogodbene informacije za pogodbe, začne rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme te informacije, a najkasneje tri mesece po sklenitvi oziroma prejemu pogodbe ali predpogodbe.

(5) Če podjetje potrošniku hkrati s pogodbo o časovnem zakupu ponudi pogodbo o zamenjavi, velja za obe pogodbi en odstopni rok v skladu s prvim odstavkom tega člena. Odstopni rok za obe pogodbi se izračuna v skladu z določbo drugega odstavka tega člena, kot se uporablja za pogodbo o časovnem zakupu.

(6) Če potrošnik odstopi od pogodbe, ni dolžan povrniti nobenih stroškov in drugih opravljenih storitev v času do odstopa od pogodbe.

(7) Potrošnik, ki uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe, lahko uporabi odstopni obrazec, ki je sestavni del vsake pogodbe in ga potrošniku v skladu s četrtim odstavkom 60.a člena tega zakona zagotovi podjetje.

(8) Če potrošnik uveljavi pravico do odstopa, obveznost strank glede izpolnitve pogodbe preneha.

72.a člen

Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da

- podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);

izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti.

77. člen

(1) Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. s potrošniki ne posluje v skladu z 2. členom zakona ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja (prvi in tretji odstavek 2. člena);
2. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne omogoči enostaven neposreden in stalen dostop do podatkov, določenih v četrtem odstavku 2. člena tega zakona;
3. oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom tega zakona;
4. primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);
5. oglaševanje blaga ali storitev vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);
6. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe ni v skladu s 15.a členom tega zakona (15.a člen);
7. pri sklepanju pogodb s potrošniki uporablja nepoštenne pogodbene pogoje (prvi odstavek 23. člena);
8. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (drugi odstavek 25. člena);
9. najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtnine vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);

10. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);
11. pri dogovorjeni dostavi na dom ali na drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, ali dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 42. člena);
12. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 42. člena);
13. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo podjetje v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz 43.b člena tega zakona, na primernem trajnem nosilcu podatkov (43.c člen);
14. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne potrdi naročila v elektronski obliki, razen zakonsko določene izjeme ali ne posreduje pogodbenih določil v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo (tretji odstavek 43.b člena);
15. v primeru pogodb, katerih predmet je trajna ali ponavljajoča se izpolnitev pogodbe, potrošnika ob vsakem komuniciranju ali izpolnitvi pogodbe ne seznani z načinom prekinitve te pogodbe (četrti odstavek 43.b člena);
16. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, ali pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe v roku ne vrne vseh opravljenih plačil (prvi odstavek 43.d člena in četrti odstavek 46.c člena);
17. uporablja sistem klicev brez posredovanja človeka, faksimile napravo in elektronsko pošto brez vnaprejšnjega soglasja potrošnika, ki mu je bilo sporočilo namenjeno (prvi odstavek 45.a člena);
18. potrošniku pošilja sporočila, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve, čeprav potrošnik izjavi, da jih ne želi več prejemati (tretji odstavek 45.a člena);
19. pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v predpisanih rokih potrošniku ne izroči pisnega obvestila, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum (46.b člen);
20. pri prodaji na obroke, potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (51. člen);
21. pri prodaji na obroke, v primeru da potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (54. člen);
22. ponuja potrošnikom kataloge, prospekte ali drugo informativno gradivo, ki se nanaša na turistične aranžmaje in vsebuje zavajajoče ali neresnične podatke (prvi odstavek 57.b člena);
23. ponuja potrošnikom kataloge ali prospekte o turističnem aranžmaju, ki ne vsebujejo podatkov ter ustreznih informacij v skladu z drugim odstavkom 57.b člena tega zakona;
24. pred začetkom potovanja potrošniku ne zagotovi vseh informacij v skladu z drugim odstavkom 57.c člena tega zakona;
25. do sklenitve pogodbe o organiziranju potovanja potrošniku ne izda potrdila o potovanju ali z njim ne sklene pisne pogodbe, ki vsebuje vse obvezne sestavine potrdila o potovanju (prvi odstavek 57.č člena);
26. zviša dogovorjeno ceno potovanja v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 57.d člena;
27. potrošniku, ki se med potovanjem znajde v težavah, ne nudi takojšnje pomoči (četrti odstavek 57.e člena);
28. pravočasno ne sporoči potrošniku, da potovanje odpade (tretji odstavek 57.g člena);
29. pri odstopu od pogodbe pred njeno izpolnitvijo potrošniku nemudoma ne vrne vplačanega zneska (četrti odstavek 57.g člena);
30. pred začetkom potovanja spremeni katerega od bistvenih pogojev in potrošniku, ki zaradi tega odstopi od pogodbe, ne vrne vplačanega zneska ali ne zagotovi nadomestnega turističnega aranžmaja (šesti odstavek 57.g člena);
31. spremeni program potovanja pred potovanjem ali med njim, pa razlog za spremembo niso izredne okoliščine (prvi odstavek 57.h člena);
32. zamenja dogovorjeno nastanitev za drugo nastanitev slabše kategorije (drugi odstavek 57.h člena);
33. ne vrne vplačanega zneska potrošniku, ki je odstopil od pogodbe, ker se je pred izpolnjevanjem pogodbe bistveno spremenil program potovanja (tretji odstavek 57.h člena);
34. podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, niso ustrezno zavarovala potnikov (58. člen);
35. pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o

- nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi ne sklene v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov (prvi odstavek 60. člena);
36. potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ne zagotovi predpogodbenih informacij (prvi odstavek 60.a člena);
37. potrošnika pred sklenitvijo pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi izrecno ne opozori na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom ter mu ne zagotovi odstopnega obrazca (četrti odstavek 60.a člena);
38. pogodba o časovnem zakupu, pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodba o nadaljnji prodaji ali pogodba o zamenjavi ne vsebuje predpisanih informacij (peti odstavek 60.a člena).

(2) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Za prekrške iz tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

78. člen

(1) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim odstavkom 3. člena;
- 1.a garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz 16. člena;
- 1.b ne spoštuje zaveze, dane v garancijskem listu in oglaševalskem sporočilu (prvi odstavek 17. člena);
- 1.c garancijski list ni v celoti v slovenskem jeziku in lahko razumljiv (18. člen);
- 1.č za blago iz 19. člena tega zakona ob sklenitvi prodajne pogodbe potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo ter seznama pooblaščenih servisov (prva alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.d ne zagotovi servisa, ki ima veljavno pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na proizvodih ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, razen če sam ne opravlja te dejavnosti (druga alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.e ne zagotovi brezplačne odprave napak v času garancijskega roka (tretja alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.f ne zagotovi proti plačilu popravila, vzdrževanja blaga, nadomestnih delov in priklopnih aparatov vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrti alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.g kot proizvajalec, prodajalec ali pooblaščen servis ravna v nasprotju z 21.b členom tega zakona;
 - za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 26. člena);
 - cene blaga oziroma storitve ne označi v eurih (drugi odstavek 26. člena);
 - ne upošteva označenih cen (tretji odstavek 26. člena);
 - če v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrti odstavek 26. člena);
 - se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga in storitve (peti odstavek 26. člena);
 - uporabi višje zamudne obresti kot jih določa obligacijski zakonik (prvi odstavek 27.a člena);
 - v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke, izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stroške izdelave in pošiljanja opomina oziroma višino zamudnih obresti (drugi odstavek 27.a člena);
 - če razprodaje ne objavi v skladu s prvim odstavkom 28. člena tega zakona ali če blaga na razprodaji ne označi s ceno pred znižanjem in z znižano ceno (prvi in drugi odstavek 28. člena);
 - blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ter vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (prvi odstavek 30. člena);

- prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, in na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);
- 11.a blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodil za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona;
- ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 32. člena tega zakona (tretji odstavek 32. člena);
- za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, potrošniku ne izroči označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (34. člen);
- ne izda računa za prodano blago oziroma opravljeno storitev ali potrošniku ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunane cene glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve (35. člen);
- ne prodaja blaga v primerni embalaži in če ga na potrošnikovo zahtevo posebej ne zavije (prvi in drugi odstavek 36. člena);
- embalaža ni primerna obliki in teži blaga in če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (tretji odstavek 36. člena);
- v primeru, ko obstoj napake na blagu oziroma nepravilnost pri opravljeni storitvi ni sporna, ne ugotovi potrošnikovi zahtevi iz 37.c in 38. člena najpozneje v osmih dneh (prvi odstavek 39. člena);
- potrošniku ne odgovori pisno v osmih dneh po prejemu potrošnikove zahteve (drugi odstavek 39. člena);
- pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, potrošnika takoj ne obvesti, da ne more izpolniti svoje obveznosti, ker nima na razpolago blaga ali ker ni pogojev za opravljanje storitev in mu ne vrne vseh opravljenih plačil (drugi odstavek 43.e člena).

(2) Z globo 400 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

V. PRILOGE

- Pravilnik o obrazcih v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov – osnutek

OSNUTEK

Na podlagi devetega odstavka 43. b člena in petega odstavka b43. d člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl. US, 126/07, 86/09 in 78/11) izdaja minister za gospodarski razvoj in tehnologijo

PRAVILNIK

o obrazcih z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov

1. člen

Posamezni pojmi v tem pravilniku imajo enak pomen kakor v Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl. US, 126/07, 86/09 in 78/11).

2. člen

Podjetje lahko potrošniku pred sklenitvijo pogodbe na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov zagotovi natančne in zadostne informacije, povezane s pravico do odstopa od pogodbe, na tem obrazcu, ki je objavljen kot priloga tega pravilnika in je njegov sestavni del:

1. obr. IOP – obrazec z informacijami v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe.

3. člen

Potrošnik lahko za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, predloži odstopno izjavo na tem obrazcu, ki je objavljen kot priloga tega pravilnika in je njegov sestavni del:

2. obr. OP – odstopni obrazec za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe.

4. člen

Uporaba obrazcev iz 2. in 3. člena tega pravilnika ni obvezna.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 13. junija 2014.

Št.

Ljubljana,

EVA

Metod Dragonja
MINISTER

Priloga 1: Obrazec – obr. IOP
Priloga 2: Obrazec – obr. OP

Obr. IOP

Vzorčna pravila za odstop od pogodbe

Pravica do odstopa od pogodbe

Imate pravico, da brez navedbe razlogov v 14 dneh odstopite od te pogodbe.

Odstopni rok poteče v 14 dneh od dne (1).

Za uveljavitev pravice do odstopa nas (2) morate o svoji odločitvi o odstopu od te pogodbe obvestiti z nedvoumno izjavo (npr. s pismom, poslanim po pošti, telefaksu ali elektronski pošti). V ta namen lahko neobvezno uporabite priloženi vzorčni odstopni obrazec. (3)

Da bi se rok za odstop od pogodbe upošteval, zadošča, da je obvestilo v zvezi z uveljavljanjem vaše pravice do odstopa od pogodbe poslano pred iztekom odstopnega roka od te pogodbe.

Učinki odstopa od pogodbe

Če odstopite od te pogodbe, vam brez nepotrebne odlašanja in v vsakem primeru najpozneje v 14 dneh od dneva prejete obvestila o vaši odločitvi o odstopu od te pogodbe povrnemo vsa od vas prejeta plačila, vključno s stroški dostave (razen dodatnih stroškov zaradi izbire vrste dostave, ki ni z naše strani ponujena cenovno najugodnejša standardna oblika dostave). Tako povračilo bomo izvedli z enakim plačilnim sredstvom, kakor ste ga uporabili sami pri izvedbi prvotne transakcije, razen če ste se izrecno dogovorili drugače; v nobenem primeru pa zaradi tega povračila ne boste imeli nikakršnih stroškov. (4)

(5)

(6)

Navodila za izpolnjevanje:

1. Vstavite eno od besedil v narekovajih:

(a) pri pogodbi o opravljanju storitev ali pogodbi o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov: »sklenitve pogodbe«;

(b) pri prodajni pogodbi: »ko pridobite fizično posest na blagu ali jo pridobi namesto vas tretja oseba, ki ni prevoznik in jo v ta namen določite vi«;

(c) pri pogodbi v zvezi z več kosi blaga, ki jih potrošnik naroči z enim naročilom in so dostavljeni ločeno: »ko pridobite fizično posest na zadnjem kosu blaga ali jo pridobi namesto vas tretja oseba, ki ni prevoznik in jo v ta namen določite vi«;

(d) pri pogodbi v zvezi z dostavo blaga, ki sestoji iz več pošiljk ali kosov: »ko pridobite fizično posest na zadnji pošiljki ali kosu blaga ali jo pridobi namesto vas tretja oseba, ki ni prevoznik in jo v ta namen določite vi«;

(e) pri pogodbi za redno dostavo blaga v določenem časovnem obdobju: »ko pridobite fizično posest na prvem kosu blaga ali jo pridobi namesto vas tretja oseba, ki ni prevoznik in jo v ta namen določite vi«.

2. Vstavite vaše ime, fizični naslov ter, če je mogoče, vašo telefonsko številko, številko telefaksa in elektronski naslov.

3. Če potrošniku ponudite možnost, da elektronsko izpolni in predloži informacije v zvezi s svojim odstopom od pogodbe na vašem spletnem mestu, vstavite: »Elektronsko lahko izpolnite in predložite tudi vzorčni odstopni obrazec ali katero koli drugo nedvoumno izjavo na naši spletni strani [vstavite spletni naslov]. Če se odločite za to možnost, vam bomo (na primer po elektronski pošti) nemudoma poslali potrdilo o prejemu takšnega odstopnega obrazca na trajnem nosilcu podatkov.«

4. Pri prodajnih pogodbah, pri katerih ob odstopu od pogodbe niste ponudili lastnega prevzema blaga, vstavite: »Plačilo lahko zadržimo, dokler ne prejmemo vrnjenega blaga ali dokler nam ne pošljete dokaza, da ste blago poslali nazaj, odvisno od tega, kateri dogodek se zgodi prej.« (SL L 304/84, Uradni list Evropske unije, 22. 11. 2011)

5. Če je potrošnik prejel blago v zvezi s pogodbo:

(a) vstavite:

- »Blago bomo prevzeli sami.« ali
- »Blago nam vrnite ali izročite ... [po potrebi vstavite ime in fizični naslov osebe, ki ste jo pooblastili za prevzem blaga] brez nepotrebnega odlašanja in v vsakem primeru najpozneje v 14 dneh od dneva, na katerega ste nas obvestili o vašem odstopu od te pogodbe. Rok se upošteva, če nam blago pošljete nazaj pred iztekom 14-dnevnega roka.«;

(b) vstavite:

- »Blago nam vrnete na naše stroške.« ali
- »Neposredne stroške vračila blaga nosite vi.« ali
- če pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ne ponudite, da boste krili stroške vrnitve blaga, in če ga zaradi njegove narave ni mogoče vrniti na običajen način po pošti: »Neposredne stroške vračila blaga ... EUR [vstavite znesek] nosite vi.«; ali če stroška vračila blaga ni mogoče razumno izračunati vnaprej: »Neposredne stroške vračila blaga nosite vi. Strošek vračila blaga predvidoma ne presega ... EUR [vstavite znesek].« ali
- če pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, blaga zaradi njegove narave ni mogoče na običajen način vrniti po pošti in je bilo potrošniku dostavljeno na dom ob sklenitvi pogodbe: »Blago bomo prevzeli na lastne stroške.«;

(c) vstavite:

»Odgovorni ste samo za zmanjšano vrednost blaga zaradi takega ravnanja z njim, ki ni nujno potrebno za določanje njegove narave, lastnosti in delovanja.«

6. Pri pogodbah o opravljanju storitev ali pogodbah o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja vstavite: »Če ste zahtevali, da se izvedba storitev ali dobava vode/plina/električne energije/daljinskega ogrevanja [neustrezno črtajte] začne v odstopnem roku, nam morate plačati znesek, ki je sorazmeren s storitvami, opravljenimi do trenutka, ko ste nas obvestili o vašem odstopu od te pogodbe, glede na celotni obseg pogodbe.«

Obr. OP

Vzorčni odstopni obrazec

(Ta obrazec izpolnite in pošljete samo, če želite odstopiti od pogodbe.)

- [Tukaj trgovec navede svoje ime, fizični naslov ter po možnosti številko telefaksa in elektronski naslov.]
- Obveščam/Obveščamo (*) vas, da odstopam/odstopamo (*) od pogodbe za prodajo tega blaga (*)/za zagotovitev te storitve (*)
- Naročeno dne (*)/prejeto dne (*)
- Ime potrošnika/potrošnikov
- Naslov potrošnika/potrošnikov
- Podpis potrošnika/potrošnikov (samo če se obrazec pošlje na papirju)